

Helg

i Birkeland

MENIGHETSBLAD NR 2/14 ÅRGANG 51 MED ARTIKLER OG REPORTASJER FRA HELE FANA PROSTI

Konfirmantene

Snart er det full vår og konfirmasjoner i Bergen. Les mer om konfirmasjonstiden til ungdommene som skal konfirmeres i Birkeland menighet i 2014. Side 2-4

Mye å få med seg

Også i år samles påskens kulturarrangementer i kirkene under «påskefest-paraplyen». Og det er et svært imponerende program Påskefest 2014 kan presentere. Side 5-7

FOTO: FRIEND ANGELOKN

Fasteaksjonen 2014

Tragedien i Syria er ett av stikkordene for Kirkens Nødshjelps årvisse fasteaksjon, som i denne våren finner sted i i begynnelsen av april. Side 12-13

«Getsemane» - oljemaleri av Nikolai Astrup (1880-1928). Takkt til Sparebankstiftelsen for tillatelse til å trykke bildet.

Vårens under

Jeg har allerede sett det, det første sikre vårtegn.

REFLEKSJON VED KJERSTI GAUTESTAD NORHEIM

Det lille eggglasset på kjøkkenbordet med fire små hestehov som minstejenta stolt har plukket med seg hjem fra barnehagen, står der og bærer bud om varmere dager, sol og nytt liv. For dagene blir stadig lengre. Det er lyst om morgenen. Fuglene synger. Og snart både livnar det i lundar og lauvast det i li.

For mange av oss er vårens under tett forbundet med et annet stort under. Snart skal vi feire konfirmasjon i Birkeland kirke. På 11 gudstjenester over tre helger fylles kirken av forventningsfulle foreldre og foresatte, søsken, besteforeldre, tanter og onkler, fettere og kusiner, faddere og venner. Og det er like vakkert hver gang dørene åpnes og konfirmanter kommer inn. Kledt i hvite kapper går de samlet frem - mot alteret, mens orgelmusikken fyller rommet.

Ordet konfirmasjon kommer av det latinske ordet confirmare som betyr bekreftelse. Konfirmasjon er en bekreftelse av det som skjedde i dåpen. Det har vært vanlig å forstå konfirmasjon som konfirmanterens bekreftelse av dåpsløftet. Men konfirmasjon handler ikke bare om vår bekreftelse av dåpsløftet. Konfirmasjon er vel så mye Guds bekreftelse av oss. Da Jesus ble døpt, lød Guds stemme fra himmelen: «Du er min sønn den elskede, som jeg har glede i». På grunn av Jesus, hans liv, død og oppstandelse, lyder de samme ordene for oss. Når hver og en av de 194 konfirmanterene i Birkeland kirke i år kommer frem til alterringen og kneler, og vi legger hendene på dem og ber for dem, så lyder ordene igjen. Kanskje hører vi dem ikke som en høy stemme fra himmelen, men de er der i og under alt som skjer. Guds stemme som sier igjen og igjen: «Du er min sønn, du er min datter den elskede, som jeg har glede i.» Det største underet: Vi er elsket av Gud! Vårt svar på hans kjærlighet er å la oss elske, og å fortsette leve i denne kjærligheten som rommer oss alle. Dette underet er større enn alle andre under. Større enn vårens under. Det er selve livets under. ●

For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. (JOH 3,16)

Menighetsweekend

Birkeland menighet skal på tur til Fjell-ly i pinsen 6.-8. juni 2014. Fjell-ly ligger på Sotra i naturskjønne omgivelser.

Helgen vil inneholde et fleksibelt program med ulike samlinger, aktiviteter ute og inne, måltider og tid til å bli kjent med hverandre.

Her er det plass til små og store, barn, ungdom, voksne og eldre. Påmeldingsfrist er 1. mai, eller så langt det er ledige plasser.

For mer informasjon eller brosjyre, kontakt Solveig Tveitereid på e-post: solveig.tveitereid@bergen.kirken.no ●

Salig KAOS

(konfirmanter – airboard – oss – sammen)

I første del av vinterferien dro 51 konfirmanter sammen med 14 ungdomsledere, to prester og en koordinator på leir til Hemsedal.

TEKST: HILDE K WOLTER
FOTO: NILS ARNE ROLLAND

Destinasjonen var KRIK Høyfjellsenter og her skulle vi være fra fredag til tirsdag. Jo flere dager man er på leir, jo bedre blir stemningen og jo mer sammensveiset blir gjengen.

Denne leiren var intet unntak. Både konfirmanter og ledere bidro til en uforglemmelig opplevelse der forkyn-nelse, lovsang, ski og moro sto i sentrum.

I flotte omgivelser lå alt til rette for

gode opplevelser i skibakken. Alle fikk prøve airboard – som rett slett er avansert aking på luftputer. Det gikk fort og det var gøy!

Utenom vinteraktiviteter, var det samlinger med undervisning, lovsang, kveldssamlinger, gudstjeneste ved Kjersti og Leidulf, leker, badestamptid og fritid. Med en engasjert konfir-mantgruppe og flinke ungdomsledere, blir resultatet vellykket.

Høyfjellsenteret er allerede reservert til neste års gruppe – og påmeldingen starter i juni! ●

Samlinger med undervisning og atmosfære.

BIRKELAND • BØNES • FANA • SKJOLD • SLETTEBAKKEN • STØREVEIT • SØREIDE
Menighetsbladene i Fana

Helig i Birkeland utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana. Bladet er et informasjonssorgan som sendes alle hjem i menigheten og regnes ikke som uadressert reklame.

Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller sendes birkeland.menighet@bergen.kirken.no

Digitalfoto: Benytt høy oppløsning.

Lokalredaksjon: Martin A.E. Andersen, Astrid Dalehaug Norheim, Frode Høyte og Ivar Braut.

Sentralredaksjon: Redaktør Magne Fonn Hafskor, 55 39 04 40 - eyecu@online.no (Kun henvendelser ang. «fellesstoff» (s 5-12). All annen kontakt: Se side 13.

Annonser: Frode Høyte - hoeyte@gmail.com

Produksjon: Dragefjellet Media AS, 55 23 25 47 - post@dragefjellet.no. Dropbox kan opprettes etter avtale for overføring av svært store filer.

Trykk: Bodoni, Straume

Deadline neste nummer: Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer: Tirsdag 3. juni

Undringsstunder

Annenhver tirsdag er det undringsstund (åpen samtalegruppe) kl. 13 i peisestuen på menighetshuset, med innledning av en av menighetens prester. Kombiner det gjerne med en tur innom nabokaféen først. Resten av vårens datoer er: 8. april, 22. april, 6. mai, 20. mai, 3. juni og 17. juni. ●

Nabokaféen 10 år

18. mars feiret vi at Nabokaféen har vært i drift i 10 år, og denne gangen hadde suppen en liten vri: En meksikansk tomatsuppe med diverse godt oppi. I tillegg var det selvsagt høy flaggføring og «hvit dame». Tidligere diakon Tone Totland, fortalte litt fra oppstarten, det var musikalsk innslag, og medarbei-

derne som har stått på ukentlig disse årene ble behørig takket. Kaféen er en viktig møteplass, og vi satser på mange fine år framover.

Vi holder åpent hele året, bortsett fra i romjulen, i påsken og i skolens sommerferie. Vel møtt på Nabokafé i menighetshuset, Øvsttunveien 29, hver tirsdag fra kl 12-14. ●

KRIK høyfjellssenter var en perfekt ramme for både samlinger og svevende uteaktiviteter. Under, t.h: kapellan Leidulf Øy i engasjert undervisning.

C. K. ELLER

SPAREBØSSER – LOMMEBØKER

NESTTUNVEIEN 101 A –
P.O. BOX 50 NESTTUN – 5852 BERGEN
TELEFON 55 13 55 55 – TELEFAKS 55 13 70 10

Samdals

Begravelsesbyrå AS

Bjørn-Eivind K Netland og Arve Løvenholdt
TRADISJON - TRYGGHET - RESPEKT
Gratis samtale i hjemmet. Døgnvakt: 55 90 19 80

Kjære Birkeland-konfirmanter!

Den store dagen din nærmer seg!
Du har kanskje fått noen flere
tanker om tro, tvil og Gud de siste
månedene?

Vi har først og fremst forsøkt å fortelle deg
om Guds kjærlighet. Denne kjærligheten
blir spesielt synlig i påsken. Når Jesus gir
seg selv for oss på korset, viser han hvilken
kraft som bor i hans korsfestede kjærlig-
het. En kjærlighet som med sine utbredde

armer viser at han ikke forsvarer seg. Jesus
gjør seg maksimalt sårbar for å gi oss hele
sin kjærlighet. En kjærlighet som over-
vinner alt, selv det mørkeste mørke og
vondeste vonde. Ikke engang døden kan
holde på en slik kjærlighet.

Derfor kan ingenting skille oss fra Gud.
Og når vi åpner våre hjerter for denne
kjærligheten, er det som å komme hjem.
Hjem til Gud som alltid har elsket oss som
sine kjære barn, og gitt alt for å kunne være
sammen med oss.

La oppstandelsesbildet i Birkeland min-
ne deg om dette! Tusen takk for konfir-
mantåret vi har delt sammen, og **ALLE**
GODE ØNSKER for fremtiden! ●

*Jeg ønsker at de skal få nytt mot i hjertet, bli
knyttet sammen i kjærlighet og få hele rikdom-
men av overbevisning og innsikt, så de kan
fatte Guds mysterium, som er Kristus. (KOL. 2, 2)*

ALLE GODE ØNSKER FRA KONFIRMANT-
LÆRERNE, VED INGUNN KATEKET

Lørdag 26. april kl. 11

Kamilla Helen Hansrud Dahle
Rebekka Dyngeland
Mats Fjellveit
Henrik Foldrup Gjerde
Anna Grung Grotmol
Mathias Grutle
Thomas Nikolai Lien
Alvin Lindø
Christine Mjanger
Olivia Mountjoy
Hanne Frostad Oftedal
Maria Lorens Rogde
Anders Sæverud Rosvold
Eilif Strømme Solberg
Christian Kaalaas Østvik

Lørdag 26. april kl. 13

Håvard Tvedt Bakka
Thea-Emilie Bjurgren
Iseline Grongstad Bjørge
Tiril Brekke
Mathias Ruben F. Eriksson
Johanne Dobbe Flemmen
Nora Saure Grimmert
Katrine Hopsdal Haugen
Emilie Jokiel Høyvik
Vilde Palmstrøm Lohmann
Grunde Børhaug Moe
Ida Marie Wiik Monsen
Kjell - Arne Leikvoll Nyebak
Marius Vatle Olsen
Henrik Raa
Ole-Martin Thune Vangdal
Ole Akselberg Waardal
Thomas Østhus

Søndag 27. april kl. 13

Gard Boge Christensen
Kent-Daniel Christensen
Andrea Mjeldheim Gjorøy
Sandra Helen Iversen
Vegard Kahrs Lie
Tor André Larsen
Henrik Vorland Marthinussen
Nicholas Sonny Myrmellom
Regitze Lovise Kalvenes Raa
Trym Sandal
Tuva Sandal
Sebastian Emil Jentof Sandal
Anne Louise Klever Sivertsen
Emma Mathilde Ø. Tallaksen
Hans Petter Tharaldsen

Lørdag 3. mai kl. 11

Erik Andre Algrøy
Lise Ask
Vette Jevnaker Bakketun
Eirun Hagen Birkeland
Sander Lønne Dyngeland
Martine Midtun Egeland
Erlend Eikeland
Jørgen Eknes-Riple
Julie Woie Flølo
Helena A. Jansen Fredriksen
Malin Vasstrand Haugen
Aurora Ullebø Hjartøy
Øystein Vikane Knutsen
Camilla Hestness Matthiessen
Christina Mathea S. Nilsson
Malin Halhjem Skjoldal
Henriette Johnsen Tangen
Anna Lisa Totland Johannessen
Jesper Henriksen Trosvik

Lørdag 3. mai kl. 13

Vemund Aarnes
Sigurd Turøy Aas
Fredrik Andås Berg
Rikke Schütz Børshiem
Reidar Digranes
Charlotte Dreyer
Ådne Eikeset Støldal
Gard Eriksen
Susanne Bryner Foldnes
Jim Tarek Heldal
Victor Korsen Hilland
Sander Sebak Kleppe
Marte Grønning Myrseth
Siver Sjumarken
Ingrid Louise Storebø
Martin Bendiksen Trengereid
Martin Vandeskog Tunsberg
Mikal Dyngeland Vik

Søndag 4. mai kl. 11

Adrian Øvreeide Clausen
Hans-Christian K. Engum
Henrik Fjeld
Håkon Giæver Gjerstad
Mathias Hope
Olve Nes Kløvning
Nikolai Kongsvoll
Andreas Kalstad Lidsheim
Martin Kalstad Lidsheim
Silje Lien Sveen
Mathias Morken
Veronika Helland Nordmo

Øystein Hestnes Sandven
Madeleine Carla V. Sutton
Tonje Sælensminde
Solveig Zinke Trædal
Fredrik Hermansen

Søndag 4. mai kl. 13

Erlend Aarsand
Susann Fedje Amundsen
Andrine Dybsland Bakk
Joachim Wichne Gjorøy
Ingrid Skorpen Hysing-Olsen
Karoline B. Ingebrigtsen
Thrond Marcus Jensen
Benedikte Tveiterås Lid
Sofie Eidsheim Mjanger
Synne Haram Nordtveit
Vilde Nyheim
Sofia Soo Bin A. Rolland
Ingrid Lilletvedt Roti
Irmelin Birkeland Sandven
Tomas Olai Totland
Mariell Sjonbotn Ulsmåg
Ole Hauge Valen
Henrik Martin V. Tonning

Lørdag 10. mai kl. 11

Sigve Austevoll
Petter Austevoll
Johan Nicolai Erling B. Johnsen
Maria Anspach Klippen
Malin Nordås
Christopher André F. Olsen
Karoline Midtun Skålevik
Kristin Schillbred Solberg
Kristina Louise Solstad
Andrea Martine Solstad
Jakob Stuland Songstad
Stine Gjelsvik Sundberg
Erik Svendsmark
Kristian Sørland
Vilde Eline Torheim
Sondre Saltnes Urdal

Lørdag 10. mai kl. 13

Trygve Endresen Askeland
Kaia Brendesæter
Daniel Parbhat David
Elise Enes
Stian Engebakken
Kristian Aleksander Fitje
Kristin Rye Frisvold
Kaspar Håland Jensen
Sigurd Kampevold Johanson

Tilia Elise Kvam
Synna Lien
Carl-Henrik Lien
Malin Lundekvam
Renate Onarheim Rong
Nicklas Sivertsen
Emma Aurora Skaar
Stian Tvedt
Maria Tysnes-Holmefjord
Emelie Røe Utvik

Søndag 11. mai kl. 11

Vilde Alfredsén
Jardar Skålevik Boge
Synne Skålevik Boge
Charlotte Brandt Olsen Fosse
Nicoline Brandt Olsen Fosse
Frida Semb Gjerde
Håkon Uthe Haraldseth
Kristoffer Drews Johnsen
Emilie Lauritzen Kalsås
Sindre Spjeldnes Kogstad
Isak Langeland
Julie-Marie Waale Leivestad
Alexander Olsen Loodtz
Eir Petrusdottir
Marcella Pereira Rogde
Sandra Grøneng Sperrevik
Lars Wiik

Søndag 11. mai kl. 13

Rikke Dankertsen Andersen
Dorteia Økland Andreasson
Elias Bendixen
Johannes Danielsen Augestad
Benjamin Flataker
Maja Haldorsen
Simon Salamonsen Halland
Emilia Hanseth
Daniel Loren Hanson
Anna Helle
Michelle Moe Hilleren
Andrea Sanchez Naug
Anina Riple
Simen Berntzen Steine
Sara Ulland Svellingen
Lena Vedå
Leander Von Volkmann

Konfirmanter i andre kirker:

Live Haugstad Hilton
Storetveit, 11. mai
Marthe Årflot Lotvedt
Molde 3. mai

Velkommen til Påskefest

Påskens budskap er en fortettet og dramatisk fortelling. Det er en fortelling om hyllest og fest på påsøndag. Om nærvær, fellesskap og spenning på skjærtorsdag, - smerte, lidelse og død på langfredag. Og endelig; forløsning, glede og fest 1. påskedag.

Gjennom århundrer har denne fortellingen vært utgangspunkt for slitesterke, kunstneriske uttrykk. Noe av denne kunstneriske skatten kan vi oppleve i Bergens kirker også denne påsken. Det er derfor med glede og forventning kulturutvalget i Bergen kirkelige fellesråd (BKF) presenterer programmet for Påskefest 2014.

Gjennom Påskefest 2014 ønsker påskefestkomiteen i Bergen kirkelige fellesråd å synliggjøre det meget omfattende og varierte kunstneriske og kirkemusikalske arbeid som skjer i alle våre menigheter. Vi ønsker å løfte frem for et bredest mulig publikum det som faktisk skjer på den kirkelige kulturfront i byen og bydelene. Dette ønsker vi å gjøre både fordi vi tror at kunst og kultur har sin selvsagte egenverdi, men også fordi vi opplever at kunsten ofte virker som døråpner for kirkens påskebudskap.

Vi retter en varm takk til våre kantorer og andre medarbeidere i Den norske kirkes menigheter i Bergen for det omfattende arbeidet som ligger bak hvert enkelt arrangement. Takk også til Bergen kommune for verdifull økonomisk støtte til Påskefest 2014.

Vi ønsker alle en velsignet påske, rik på gode opplevelser i våre kirker!

*Torfinn Wang, leder i BKF's kulturutvalg
Kjell Bertel Nyland, kirkeverge
Medlemmer av BKF's kulturutvalg:
Kjetil Almenning, Per Barsnes, Eirik Fluge og
Kjerstin Wiken*

Bla om for å se en oversikt over hele Påskefest-programmet!

DØRÅPNER: Kunsten virker ofte som døråpner for kirkens påskebudskap.
FOTO: BKF'S KULTURUTVALG

PROGRAM Påskefest 2014

■ Figurteater for barn

Barneforestillingen «Metamorfose – sommerfuglens påskedans» handler om sommerfugllarvene Åmelise og Larveliten. Sommerfuglenes «gjenfødelse» kan brukes som bilde på Jesu oppstandelse. Passer barn 0-3 år. Kapellet, Barnas katedral, Nykirken, 28. april - 2. mai. Dagforestillinger kl. 10 og 11.30.

■ Kunstutstilling

Påskefestutstillingen i Slettebakken kirke åpner etter gudstjenesten påsøndag kl. 11.00. Den er tilgjengelig i forbindelse med gudstjenester og andre arrangementer i kirken fram til pinse. Årets utstiller er Bente Haugland. Mer informasjon: www.bentehaugland.no Se også Slettebakken menighets lokalsider i menighetsbladet: www.slettebakken.menighet.no

■ Bakke spiller Bach

Ruth Bakke spiler stykker av bl.a. Bach og egne komposisjoner. Velkommen til 45 minutters gratis konsert i Storetveit kirke, tirsdag 8. april kl. 12.30.

■ Orgelmeditasjon

Musikk av Charles Tournemire, Bert Matter og Louis Vierne. Mariko Takei, orgel. • St. Markus kirke, lørdag 12. april kl. 12. • Johanneskirken, lørdag 19. april (påskeaften) kl. 18.

■ Påskefortelling i toner

«Stykket «Credo» av Carsten Dyngeland har pasjonsberetningen som tema. Barbro Husdal, sang, Thomas Nøking, saks, James Lassen og Per Hannevold, fagott, Carsten Dyngeland, klaver. Linda Bårdsen, oppleser. Kollekt.

• Storetveit kirke, lørdag 12. april kl. 19. • Bønes kirke, 13. april (palmesøndag) kl. 21.

■ Musikk for den «stille uke»

Renessanseverket «Tenebrae Responsories» av Thomas Luis de Victoria (1548-1611) møter et fantastisk, nytt korverk med samme tittel av den skotske komponisten James MacMillan (1959-). Marius Neset (saksofon), Bergen Domkor dirigert av Kjetil Almenning. Bill. kr. 250/200. Bergen domkirke, 13. april (palmesøndag) kl. 18.

■ Fra pasjon til påske

Orgelmusikk av Bach, Eftestøl med flere. Ivar Mæland, orgel. Fana kirke, søndag 13. april (palmesøndag) kl. 19.

■ Gripende fortelling

«Marias påske - om å miste sin beste venn». Fortelling/sang ved Hilde Trætteberg Serkland og pianist/organist Ådne Svalastog. Se også Slettebakken menighets lokalsider i menighetsbladet: www.slettebakken.menighet.no Slettebakken kirke, søndag 13. april (palmesøndag) kl. 19.30.

■ Orgelkonsert

Orgelresitasjoner ved Asbjørn Myksvoll. Johanneskirken, tirsdag 15. april kl. 12.

■ Folketoner og improvisasjoner.

Chris André Lund, sang, Øivind Stømer (saksofoner), Ben Nordby (perkussjon/ sag) og Ruth Bakke (orgel/keyboards). Kom og hør hvor vakkert en sag kan synge! Bill. kr. 100/60. Storetveit kirke, tirsdag 15. april kl. 20.

■ Unge organister

Orgelkonsert med tre unge, russiske organister. Anastasia Igoshina (født 1999), Inessa Kolesova (født 2000) og Alexander Mikhailov (født 2001). Bergen domkirke, onsdag 16. april kl. 12.

■ Kveldstoner

Barbro Husdal, sang, Carsten Dyngeland, orgel/klaver, Kollekt. Storetv. kirke, ons. 16. april kl. 19.

■ Pasjonskonsert

Sebastian Blum (cello) og Rune J. Klevberg (orgel). Etter konserten blir det gudstjeneste kl. 19.00. Olsvik kirke, torsdag 17. april (skjærtorsdag) kl. 18.00.

■ Musikalsk meditasjon

Musikk for cello og orgel ved Christine Draycott og Jostein Aarvik. Sandvikskirken, torsdag 17. april (skjærtorsdag) kl. 19.00.

■ Sorgen og gleden

Meditativ kveldsstund ved Rikke Wilhelmine Bergflødt-Kvamme, vokal, Øyvind Bergflødt-Kvamme, klaver, og mannskoret STRAM. Søreide kirke, torsdag 17. april (skjærtorsdag) kl. 18.30.

■ Skjærtorsdagsmeditasjon

Barbro Husdal, sang, Carsten Dyngeland, orgel/klaver. Bønes kirke, 17. april (skjærtors.) kl. 19.

■ «Her står moren»

Pergolesi: Stabat Mater. Hilde Veslemøy Hagen, sopran, Åsne Kvamme, mezzosopran, Hilary Foster, fiolin, Julia Dibley, fiolin, Hans Gunnar Hagen, bratsj, Bodil Erdal, cello, Knut Christian Jansson, orgel. Fridalen kirke, fredag 18. april (langfredag) kl. 11.

■ Korsvandring i lydlandskap

Du vil kunne finne ro, og dvele ved Jesu lidelse og død på korset. Korsvandring i kirkerommet til illustrasjoner og tekster. Hans Christian Dalgaard og Eirik Breivik Minde skaper improviserte lydlandskaper. Hver hele time lesning av lidelseshistorien. Korskirken, 18. april (langfredag) kl. 12.-17.

■ Korsvandring i byen

Kirkens bymisjons langfredagsvandring starter i Korskirken og går opp til Døvekirken ved Sejersberget. Underveis er det lesninger fra Jesu lidelseshistorie og refleksjoner over mennesker som lider og føler seg utenfor i vår by i dag. Korskirken, fredag 18. april (langfredag) kl. 16.

■ «Stabat Mater» x 2

Den tradisjonelle langfredagskonserten i Bergen domkirke byr på et vakkert møte mellom to versjoner av den kjente Stabat Mater-teksten. Giovanni Battista Pergolesi og Arvo Pärt. Domkantor Kjetil Almenning har med seg solistene Ranveig Helen Lægreid, Turid Moberg Kirkbride og Tim Lawrence, og et barokkensemble med den bergensbaserte barokkfiolinisten Stefan Lindvall i spissen. Bill. kr. 200/150. Bergen domkirke, 18. april (langfredag) kl. 18.

■ Sangkveld på langfredag

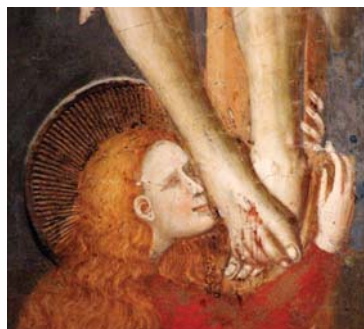
Marianne Juvik Sæbø, vokal, Jon Stubberud, orgel og flygel. Salmer og instrumentalmusikk som bidrar til å utdype budskapet på langfredag. Eidsvåg kirke, 18. april (langfredag) kl. 19.

Sagen skaper vakker musikk i Ben Nordbys hender. FOTO: JAN-EGIL DYVIK

Hilde Veslemøy Hagen synger to steder under Påskefest 2014.

Marias påske - i Slettebakken kirke. MALERIUTSNITT TILSKREVET P. DA RIMIN

Wilhelmine Bergflødt-Kvamme og Øyvind Bergflødt-Kvamme.

PÅSKEFEST FOR ALLE: Mye å glede seg til både for små og store i Påskefest. FOTO: BKFS KULTURUTVALG

Eide, Slettebakken Motettkor, blåsergruppe, Kristen Øgaard, orgel, Olav Øgaard, dirigent. Slettebakken kirke, mandag 21. april (2. påskedag) kl. 19.30. Se egen artikkel om komponisten Egil Hovland på side 14-15.

■ Påskekoncert

Membra solistkvartett, Camilla Bjerke, trompet, Johann Sebastian Blum, cello, Brith Barsnes Bjordal, sang, Rune Johnsen Klevberg, orgel. Bill kr. 100. Olsvik kirke, søndag 27. april kl. 19.00.

■ Innvielse av hammerklaver

Musikk av Bach og Mozart, samt urfremføringer av Chr. Holter og Tomas Block. Collegium Vocale, Bergen. Musikere fra Bergen filharmoniske orkester, Hans Knut Sveen, orgel og Knut Christian Jansson, dirigent og klaver. Innvielse av nytt hammerklaver. Billetter 150/100,-. Fridalen kirke, søndag 27. april kl. 19.

■ Korkonsert i Åsane

Konsert med koret Prima Vista. Solister: Hanne Hansen, Ellen Williams og Cathrine Snipsøy. Hallgeir Øgaard, orgel, Lenamaria Gravdal, dirigent. Musikk av August Söderman, Heinrich Schütz, Trond H. F. Kverno, Flor Peters med flere. Åsane kirke, søndag 27. april kl. 19.00.

■ Jubileumskonsert

100-årsmarkering for Sigmund Skage, med utdeling av Sigmund Skages minnepris. Fana mannskor, Fana kyrkjeor med flere. Fana kirke, søndag 27. april kl. 19. Se egen omtale på Fana menighets lokalsider i «God Helge», www.fanamenighet.no

■ Orgelresitasjon

Musikk av J.S Bach, G. Böhm og F. Martin. Karstein Askeland, orgel. Bergen domkirke, lørdag 19. april (påskeaften) kl. 15.

■ Undring ved klaveret

«Musikalske refleksjoner i en påskehøytid». Carsten Dyngeland, klaver. Bønes kirke, lørdag 19. april (påskeaften) kl. 21.00.

■ Påskenaattsmesser

Bergen domkirke og Sandvikskirken, lørdag 19. april (påskeaften) kl. 23.00.

■ Klassiske perler

Åse Solvi, sopran, Jan Erik Endresen, tenor, Tatiana Melnichenko, alt, Einar Nordtvedt, bass, Ines Maidre, orgel og piano. Utdrag fra Gabriel Faurés «Requiem», Giuseppe Verdis «Requiem», Felix Mendelssohns «Elias» med mer. Bill. kr. 150/100. Storetveit kirke, søndag 20. april (påskedag) kl. 19.00.

■ Påskesangkveld

En vandring gjennom påsketiden i salmesang, musikk og bibeltekster. Sokneprest Sverre Lange-

land, Hilde Veslemøy Hagen, vokal, Tore Pettersen, trompet, Jostein Årvik, orgel. Sandvikskirken, mandag 21. april (2. påskedag) kl. 19.

■ Salmekveld

Påskens budskap i salmer og musikk. Tomine Mikkeline Eide, sang, Tore Hegdal, piano. Årstad kirke, mandag 21. april (2. påskedag) kl. 19.00.

■ Oppstandelsesmesse

Egil Hovlands «Oppstandelsesmesse». Kapellan Lars Petter

Et nytt verk av James MacMillan oppføres i Domkirken 13. april.

Bli med på korsvandring i sentrum langfredag, med start fra Korskirken.

Arbeider av tekstilkunstner Bente Haugland, årets påskefest-utstiller i Slettebakken kirke.

Lørdag 5. april 2014 kl 10.30-14.00
Slettebakken kirke, Vilh. Bjerknes vei 31

Menighetene i Fana prosti inviterer etterlatte til et seminar om sorg. Det har vært holdt slike seminar tidligere med gode erfaringer. Vi vil derfor igjen gi dette tilbudet.

Sorg berører oss på mange måter, og du er velkommen, enten det er kort eller lengre tid siden dødsfallet.

Program:

- Hva er sorg og hva gjør den med oss?
v/sokneprest i Storetveit, Bjarte Holme
- Lunsj
- Samtale/spørsmål
- Orientering om tilbud til etterlatte (sorggrupper, sjelesorgsamtaler)

Påmelding eller spørsmål:

Diakon Kjerstin-Marie Vereide
Tlf.: 55 59 71 15
kjerstin-marie.vereide@bergen.kirken.no
Diakon Reidun Laastad Dyvik
Tlf.: 55 30 81 17
reidun.laastad.dyvik@bergen.kirken.no
Diakon Linda Bårdsen
Tlf.: 55 36 22 85 / 483 02 448
linda.bardsen@bergen.kirken.no

Velkommen - også om du ikke har fått meldt deg på

Min sorg

Min sorg er en svart fugl
fredløst på flukt
under vinterlig øde himler.
Men stundom -
når fuglen stiger høgt nok -
skinner vingene gyllent
i skjær av en sol
som er under horisonten.

HANS BØRLI

- Fanakirken

Nylig var det velkomstgudstjeneste i Fana kirke for den nye kantoren, Jan Røshol. Han kommer fra en tilsvarende stilling i Åsane, og forlater der en menighet der det kirkemusikalske arbeidet har slått ut i full blomst.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

- Det er i dag mer enn ti korggrupper innenfor Korskolen i Åsane menighet, med et sted mellom to og tre hundre sangere, sier han.

- Du kalles Korskolens far. Hvordan er det å overlate «barna» til seg selv?

- Det viktigste for meg er at ting fortsetter, samtidig som jeg ser at nye krefter kan bidra med fornyelse når jeg forlater menigheten. Det har vært en målsetting å kunne trekke meg ut mens virksomheten fortsetter. Jeg vil ikke være noen «syvende far i huset».

- Hva har vært drivkraften din alle disse årene?

- Først og fremst det at barn og unge skal integreres i kirkens fellesskap og det liturgiske liv. Jeg kjenner stor takknemlighet for alt jeg har fått være med på. Det er en enestående samarbeidsvilje og raushet i Åsane.

Rausheten er ikke like stor fra kirkens bevilgende myndigheter. Fana og Åsane er begge vekstområder, og begge har en underbemanning både på kantorer og prester, ifølge Røshol.

- Sentrumsmenighetene har dobbelt så store ressurser. Dette er en feilfordeling innad i det kirkelige landskap.

Kirkekulturelt senter

Jan Røshol har bakgrunn fra tre menigheter. Han begynte som 19-åring i Borgund menighet i Ålesund, deretter Birkeland i fire år, før han kom til Åsane i 1985. Når 54-åringen nå tilsettes i Fana, regner han med at det blir for resten av hans yrkesaktive liv.

- Hva tar du med deg til Fana?

- Det kan være flere ting. Åsane

har gode erfaringer fra arbeid med barn og unge, både med trosopplæring, drift av åpen barnehage og arbeid blant psykisk utviklingshemmede i Klubb Pluss. Menighetsdeltagelsen i Åsane er også større, og vår satsing på menighetssang har vært enestående. Der er det nok et utviklingspotensial i Fana, som trenger å trekke flere barn, unge og familier inn i menighetens liv.

- Blir dette «Korskolen 2»?

- Nei. Jeg satser nå på Fanasolistene, som er en solistgruppe som så langt har medvirket ved 20 gudstjenester og 15 konserter.

Fanasolistene har allerede ti sangere, og Røshol ønsker å videreutvikle denne gruppen med flere barn og ungdommer.

- Men du vil ikke gjøre samme kraftløftet for korsang som du har gjort i Åsane?

- Jeg får ta en ting om gangen. Kantor Ivar Mæland i Ytrebygda menighet er en fantastisk kollega, og jeg tror jeg kan få til en del i fellesskap med han. Ønsket vårt er å utvikle musikklivet i Fana menighet, slik at den forblir en av Bergens kirkekulturelle sentre.

Dette tror han det er gode muligheter for, ikke minst med tanke på befolkningsveksten i disse områdene. Han vil også invitere til et samarbeidsmøte med kulturlivet, og slik bidra til et bredt musikkliv i bydelen.

Musikalske barn

- Du har tre barn. Er de like ivrige tjenere for musikkens verden?

- Hehe. Ja, alle tre har gått videre på musikkens vei.

Hans eldste sønn går nå på konservatoriet i Kristiansand, med datamaskin som hovedinstrument. Den andre sønnen er kommet inn på Operahøyskolen i Stuttgart, mens datteren sang i gospelkoret Mosaikk på fredsprisutdelingen i Oslo nylig.

Rapping er ikke noe nytt i kirken, det har vi drevet med i to tusen år.

er den fineste vi har

– Alle tre har fått gode impulser, blant annet i Ulset misjonssenters barnehage. Barnehage og skole har hatt en viktig rolle i oppveksten deres, og har nok mye av æren.

– Har Korskolen samarbeidet med skolene?

– Ikke bare Korskolen, men hele Åsane menighet. Vi har i alle år hatt et godt samarbeid med skolene, både med seminarer for lærere og skolekonserter.

– Når du selv skal lytte til musikk, hva hører du på da?

– Det er litt forskjellig. Mye kor og orgelmusikk, selvsagt. Av sangere liker jeg godt Whitney Houston. Jeg har vært på konsert med henne, og setter pris på hennes sanglige avtrykk. Hun var en utrolig god solist.

EN MANNSALDER I ÅSANE: Jan Røshol kan se tilbake på mange gode år i Åsane menighet, etter at han ble ansatt der i 1985. Bildet er tatt i 1989.

FOTO: PRIVAT

Ellers regner Røshol progrockbandet Emerson, Lake and Palmer (ELP) som en tidlig inspirasjon, spesielt albumet «Pictures at an Exhibition», der de rockett opp Mussorgskijs klassiske verk med samme navn.

– Jeg liker slike crossover-eksperimenter, der de tar klassisk musikk og bearbejder den inn i en popsammenheng, sier han, og nevner også band som Wishbone Ash og Procol Harum.

Den aller fineste kirken

Nå ser Røshol frem til å arbeide i Fanakirken, som han ser på som en verdig og flott ramme for alle kirkelige handlinger.

– Den er flittig benyttet, og jeg giftet meg selv der. Åsane har også fine kirkerom, men Fanakirken er den fineste kirken vi har. Du ser en helhet både i kirkerom og plasseringen i naturlandskapet. Min utfordring blir å bringe fornyelse inn i den sammenheng. Åsane nye kirke ligger plassert midt i et aktivt handelssentrum, men Fanakirken ligger mer perifert plassert, noe som gjør det vanskeligere å komme til og fra. Slik kan den bli litt opphøyd, samtidig som den mister noe av den nærheten til menigheten som vi ser i Åsane, poengterer han.

– Så dette er noe du vil jobbe med?

– Jeg vil se på mulighetene i de faktiske forhold. Samtidig vil jeg ikke undergrave den posisjonen den allerede har, men heller bygge videre på de positive

UNDER TVILLINGTÅRNE: Sammen med sangere fra Åsane holdt Røshol konsert på Ellis Island året før terrorangrepet. – Ord blir fattige når jeg tenker på dette i ettertid. FOTO: PRIVAT

tradisjonene. Utviklingspotensialet ligger i å trekke flere barn og unge inn i gudstjenestene og menighetsarbeidet.

Livgivende kirkemusikk

– Hva vil du si at dette gir menigheten?

– Uten barn og unge dør kirken. Man må fornye seg hele tiden. Vi må stadig drive fornyelse, ellers risikerer vi å gå baklengs inn i fremtiden. Dette gjelder også konfirmantarbeidet. I Åsane er konfirmantgudstjenestene viktige begivenheter med høy deltagelse.

– Dette er vel et av kirkens viktigste oppdrag?

– Ja, og i denne sammenheng har arbeidet med sang og musikk alltid vært det som har ført den kirkelige kultus og kultur videre. Derfor er det viktig å satse på kirkemusikk der mål og middel samsvarer; der arbeidet er både integrerende og livgivende.

– Hva med å hente inn moderne uttrykk som hiphop/rap og dans?

– Rapping er ikke noe nytt i kirken, det har vi drevet med i to tusen år, sier han, og viser til at messesang faktisk går tilbake til tempelsang i Det gamle testamentet.

– Kunne du ha invitert rappere til gudstjeneste?

– Det har vi allerede gjort i Åsane, og jeg vil gjerne prøve det i Fana også. Men det er ikke et mål at all tekst skal plasseres i kirkerommet. Mange tekster og musikk er ikke tiltenkt kirkerommet, og det er heller ikke alle artister som ønsker seg inn der. Så vi har den omvendte problemstillingen også, sier kantor Jan Røshol. ●

SAMARBEID: – Kantor Ivar Mæland i Ytrebygda er en fantastisk kollega, og jeg tror jeg kan få til en del i fellesskap med han. Ønsket vårt er å utvikle musikklivet i Fana, slik at menigheten forblir en av Bergens kirkekulturelle sentre, sier Jan Røshol.

HJEMMEBYGGET ORGEL:

– Jeg tror ikke noen andre har laget et system der man kan bruke alle tre belgene i begge driftsformene, sier Jan Egil Vågsholm.

VERKSTED: I orgelverkstedet har Jan Egil Vågsholm tøy, og ikke minst et avsug/ventilasjonsanlegg av

Organ selvby

For Jan Egil Vågsholm er orgelbygging blitt både livsstil og livsverk.

AV HANS JØRGEN MORVIK

Det er noen år siden menighetsbladet var på besøk hos organist og orgelbygger Jan Egil Vågsholm. Da hadde han akkurat hatt et års permisjon fra organiststillingen i Søreide kirke for å starte sitt store orgelbygg-prosjekt. Han ble ikke lenge. Orgelet var langt fra ferdig på et år, og Jan Egil sluttet som fast organist i Søreide.

Siden har han vikariert en del som organist. Men hele tiden har han hatt orgelet han bygger hjemme som hovedfokus. Og det fyller etter hvert opp en god del av det store huset.

– Det går an å demontere uten å ødelegge noe. Alt er satt sammen slik at det går an. Men man må vite hva man gjør, forklarer han.

– Det er et ganske avansert puslespill?

– Ja. Men jeg har dokumentert alt, så det skal være mulig.

– Hvor lang tid går det før alt er ferdig?

– Det er vanskelig å si. Jeg håper jeg blir ferdig!

Egenutviklet verktøy

Menighetsbladet besøkte ham sist i 2007. Jeg var imponert den gang, og blir ikke

egenutviklet verk-
klasse.

ORGELPIPE: Hittil er rundt 150 trepiper produsert. Det går 50 med til hver stemme, så han har på plass tre av totalt 20 stemmer.

ist med gget orgel

mindre imponert nå. I verkstedet er det nok ikke like klinisk reint som på en operasjonsstue, men det er minst like ryddig. Her har han brukt orgelbygg-teknikk for å få det slik han vil ha det.

Og orgelet bygges etter alle kunstens regler – og noen til. Her gjøres alt fra grunnen av. Ingen plastdeler. Bare treverk, skinn og metall. Ingen halvfabrikata. Bare utsøkte detaljer med en ekstrem presisjon. Orgel-«skroget» er ferdig. Belgsystemet likeså. En god del piper er også på plass, så det er mulig å spille på det. Hittil er rundt 150 trepiper produsert. Det går 50 med til hver stemme, så han har på plass tre av totalt 20 stemmer.

Støper orgelpiper selv

– Jeg skal ha 200 trepiper til. Det dekker syv av stemmene, sier han.

I tillegg kommer 13 stemmer med totalt 450 metallpiper.

– **Og de skal du også lage selv?**

– Ja, jeg håper å komme i gang med det til sommeren.

– **Hvordan gjøres det?**

– Fra grunnen det også. Man smelter bly med litt tinn i, og lager plater av dette, som så loddess sammen til rørformede piper.

– **Det høres vanskelig ut!**

– Muligens, men det går mye raskere

enn å lage trepiper. Det er ikke så mange deler å ta hensyn til.

Inspirert av tysk orgel

– **Hvor henter du inspirasjon og kunnskap fra?**

– Det finnes faktisk en god del bøker om orgelbygg. Dessuten er det mye nyttig å lære på internett.

Han viser til at det blant annet finnes Youtube-videoer som viser prosessen med å lage metallpiper. Hovedinspirasjonskilden hans er Compenius-orgelet i slottskirken i Hillerød, men han har også hentet ideer fra Frankrike og Nederland.

– Det meste jeg gjør har jeg lært annetsteds, sier han.

– **Men du har også funnet på noe selv?**

– Orgelet kan spilles både med manuell og elektrisk belgdrift. Det er for så vidt ingen nyhet. Men jeg tror ikke noen andre har laget et system der man kan bruke alle tre belgene i begge driftsformene.

Jeg tviler ikke på at han har sine ord i behold. Jan Egil har prøvd mye underveis, og vet også at mye gjenstår. Når alt lages fra grunnen av, så må det bli slik.

– **Men, Jan Egil, de 20 saueskinnene som belgene er laget av; du har ikke slak-
tet saue selv også?**

– Nei, så langt har jeg ikke gått. Skinnene er nok levert ferdig tilberedt. Et sted må grensen gå! ●

Bøker, film og musikk – rett hjem

9.000 barn får pakker med bibelfortellinger, kveldsbønner og filmer i postkassen tre ganger i året.

AV TURID K. VEVATNE

Den viktigste trosopplæringen, de beste samtalene og den ærligste undringen skjer i hjemmet. Midt mellom middagsrester, legoklosser og sofaputer.

– Hver gang pakken fra Tripp Trapp kommer, så er produktene med på å skape rom for tro, håp og undring hjemme hos oss, sier Karen Kilane (bildet), trosopplærer i Den norske kirke og mamma til to små jenter.

– Jeg og barna mine er spesielt glad i Kirkerottene og Bo og Nora, som vi har blitt kjent med gjennom klubben.

Dåpsklubben Tripp Trapp er et tilbud for foreldre, besteforeldre, faddere og andre voksne som ønsker at barn de er glad i skal få opplæring i kristen tro. Klubben tilbyr tre pakker i året. Disse er varierte og inneholder bøker, CD-er, DVD-er og andre produkter som passer for barnets alder og utviklingsnivå.

– Jeg og barna mine er spesielt glad i Kirkerottene og Bo og Nora, som vi har blitt kjent med gjennom klubben, sier Karen.

– Vi har ledd og grått, pratet om det skumle og det gode sammen med disse gode figurene, sier hun.

Daglig leder Cecilie Holdø sier at produktene i klubben, sammen med samtaler og ritualer som lystenning, aftenbønner og lignende vil kunne styrke fellesskapet i familien, og dessuten gi troen en plass i barnets hverdag.

– Å hjelpe barn til å leve livet og finne meningen med det – det er teologi på sitt beste, sier hun. ●

Mer informasjon: www.tripptrapp-klubben.no

Fasteaksjonen 2014:

Gi håp til syriske flyktninger

– Altfor mange har sett sine egne søsken og foreldre bli drept. Men hvis jeg kan bidra til at de i det minste øyner et håp om en bedre fremtid, har jeg verdens mest meningsfulle jobb, sier Wejdan Jarrah (32), som gir psykososial støtte til syriske flyktninger.

TEKST OG FOTO: KIRKENS NØDHJELP

Zataari i Jordan er i dag verdens nest største flyktningleir, med over 200.000 mennesker som har flyktet fra borgerkrigen i Syria. Altfor mange – både barn og voksne – har opplevd bomberegner eller sett familie, venner og naboer bli drept. Som en konsekvens sliter mange med traumer og søvnløshet.

Psykisk nødhjelp

– Innen mitt fagfelt kaller vi arbeidet vi utfører for psykososial førstehjelp. Det er akkurat hva det er. Mange har behov for nødhjelp også psykisk, sier Wejdan Jarra (32).

Hun har mester i psykososialt arbeid og jobber i flyktningleiren Zataari i Jordan for å gi håp til syriske flyktninger i en desperat situasjon. Selv om Jarrah har den rette utdanningen og erfaringen, er det tøft. Mange av menneskene hun møter, har opplevd ufattelige traumer.

– Det er klart det går inn på meg. Jeg møter så mange skjebner at jeg ofte må bearbejde egne tanker etter lange arbeidsdager for å være rustet til en ny dag i leiren, sier hun.

Umenneskelige lidelser

Firebarnsmoren Dimah, som har søkt tilflukt i Zataari, forteller om flere dagers sammenhengende bombing av landsbyen de bodde i. Om rene massakrer på sivilbefolkningen, om 196 drepte den dagen de flyktet.

– Sønnen min på fire år gråter og skjelper hver gang han hører et fly, forteller hun. I leiren får familien hjelp av Kirkens Nødhjelp og våre partnere. Dimah forteller om et tidligere liv med gårdsdrift, om to døtre som elsket svømming og hesteridning. Som drømte om studier og solide jobber. I dag er de flyktninger i et ørkenområde der den ubarmhjertige solen gjør teltet stekende hett.

– Dette er ikke mye til liv, men vi er i det minste i sikkerhet fra de grusomme krigs-

handlingene, og vi er svært glade for hjelpen vi får, sier Dimah.

Kirkens Nødhjelps innsats

Kirkens Nødhjelp gir nødhjelp til syriske flyktninger både inne i Syria og i naboland-

Benyam fikk rent vann

Benyam er seks år gammel. Han bor sammen med mamma, pappa og fire søsken i en landsby i Etiopia. Huset deres er helt rundt og har stråtak. Det er ikke så stort, så alle søsknene sover på matter på jordgulvet i stua. På kjøkkenet bor det to kuer, og da gjør det kanskje ikke så mye at de ikke har kjøleskap?

TEKST OG FOTO: KIRKENS NØDHJELP

Pappa Birhanu er veldig flink til å fikse ting som er ødelagt. Det er nok derfor landsbyen har gitt ham ansvaret for å sørge for å holde vannpumpa i stand. Benyam er ofte med pappa til brønnen for å sjekke at pumpa fungerer som den skal. Det er best at han følger godt med, for det kan jo hende at han får ta over som mekaniker når han blir stor?

Selv om Benyam bare er seks år gammel, husker han godt dagen for litt over et år siden. Da kom det en gruppe arbeidsskarer til landsbyen. De hadde med seg en kjempesnor maskin som brakte fælt og boret et dypt hull i bakken. Seksti meter under jorden støtte boret på en kilde. Det rene, friske, kalde vannet sprutet opp fra borehullet, og alle som sto og så på klappet og jublet.

Brønnen har forandret livet til Benyam og alle de andre i landsbyen, men kanskje

aller mest for alle mammaene og jentene. Før måtte storesøster Tigist stå opp før solen og gå to timer til en bekk for å finne vann. Der fylte hun to store plastkanner som hun måtte bære hele veien tilbake. Ofte var ikke vannet helt rent, og Benyam husker at han stadig hadde vondt i magen og fikk feber. I den nye brønnen er vannet helt rent, og det er mer enn nok vann til at alle i landsbyen kan drikke seg utørste og vaske seg rene så ofte de vil. ●

HVERDAGSHELT: Wejdan Jarrah i arbeid i flyktningleiren Zataari i Jordan.

dene. Vi trappet opp innsatsen i fjor høst og fortsetter arbeidet med stor styrke i år. Vi jobber primært med å sikre tilgang til rent vann og hygieniske sanitærforhold. Men også mat, pledd, madrasser og telt er viktige leveranser. Gjennom ACT Alliance og våre partnerorganisasjoner bidrar vi til å gi

psykososial støtte til flyktningene. Hverdagshelter, som Wejdan Jarrah, møter vi i prosjekter over hele verden. Støtten fra norske menigheter gjør at forbildene får mulighet til å skape virkelig og varig forandring. For seg selv, for andre og for hverandre. ●

KILDEVANN: I den nye brønnen er vannet helt rent, og det er mer enn nok vann til at alle i landsbyen kan drikke seg utørste og vaske seg rene så ofte de vil.

FOTO: ERLEND ANGELO/KIRKENS NØDHJELP

KNs fasteaksjon

- 6.-8. april besøker konfirmanter, unge og voksne alle husstander for å samle inn penger til Kirkens Nødhjelps arbeid.
- Gjennom den årlige fasteaksjonen utfordrer Kirkens Nødhjelp oss til å gi penger til beskyttelse og nødhjelp når katastrofen rammer.
- Menighetene landet rundt står for gjennomføringen. Kontakt din nærmeste menighet, hvis du vil bidra ved å gå med bøsse.
- Pengene gir KN nødvendige økonomiske muskler til å handle raskt når katastrofen rammer.
- Du kan støtte aksjonen direkte ved å benytte kontonummer 1594.22.87493, ringe givertelefon 82044088 (200 kroner) eller sende en sms <KN200> til 2090 (200 kr).
- Mer info: www.fasteaksjonen.no

Krigen i Syria

- Krigen begynte med demonstrasjoner mot regimet i 2011.
- Borgerkrigen har skapt en av de største humanitære katastrofene på 70 år.
- 10 millioner syrere er rammet. 2,5 millioner, 1/3 av Syrias befolkning, er på flukt.
- Når en slik katastrofe rammer, jobber Kirkens Nødhjelp for å gi flest mulig en sjanse til å overleve.
- Behovet er stort i lang tid framover, blant annet i flyktningleirene på grensen til Syria og i gjenoppbyggingen på Filippinene.
- I Libanon er nå en av tre mennesker syriske flyktninger. Mange har med seg traumatiske krigsopplevelser og er i en elendig forfatning.
- KN sørger for rent vann, medisinsk hjelp, tak over hodet og beskyttelse, og jobber sammen med partnere som kjenner forholdene godt.
- Mer informasjon: www.syria.unocha.org

Måne og sol, vindar og hav

5. februar i fjor døde den mannen som kollegaen Harald Herresthal i et minneord kalte «den betydeligste fornyeren av liturgisk musikk i nordisk kirkeliv». Aller best likte han seg på hytten i Saltnes, der han kunne tilbringe timer i skogen eller på sjøen.

AV LISE MCKINNON

«Det jeg setter mest pris på utenom musikken, er hytta og vannet, og så å gå i skogen», sa han selv, og fortalte at han ofte var ute og satte flyndregarn, pilket med snøre eller harpet etter makrell. «Det er ikke slik at naturopplevelser inspirerer meg til musikk sånn direkte. Det triller liksom ikke toner ut av granbaret. Men jeg opplever meg veldig i kontakt med naturen, og det gjør godt» fortalte han. Så går også skaperverket og naturopplevelsene hånd i hånd med komposisjonene hans, fra orgelverket «Elementa pro organo» til den populære salmen «Måne og sol».

«Oppdaget» orgelet

Egil Hovland ble født 18. oktober 1924 i Østfold, ett år etter en annen det kom til å storme kraftig rundt i norsk kirkeliv, og som en stund skulle bli en av hans argeste motstandere, nemlig presten Olaf Hillestad.

Begge Egils foreldre var meget musikalske. Faren hadde tenkt å bli yrkesmusiker, men etter en alvorlig sykdom startet han et pøsemakeri i Fredrikstad. Der vokste Egil opp. Selv om gutten var omgitt av sang og musikk hjemme, så ble han en meget motvillig pianoelev da foreldrene ville at han skulle lære å spille.

Det var ikke før han nærmet seg tenårene og hadde fått en annen lærer, at interessen ble vakt, og da skjedde ting fort. Etter at han ble venn med pianoet, «oppdaget» han orgelet og ble elev av Søren Gangfløt. Han bestemte seg for å bli organist, og pendlet gjennom studietiden mellom Fredrikstad og Musikkonservatoriet i Oslo. Arild Sandvold ble hans lærer i orgelspill, mens Per Steenberg hadde han i musikkteori, en mann som fikk stor betydning for Egil. Steenberg var en stor forkjemper for den

nye stilen innen kirkemusikken. All romantikk og føleri skulle bort, inn kom en streng og objektiv musikkform oppkalt etter den italienske 1500-tallskomponisten Palestrina.

Allsidige interesser

Under studiene hadde Hovland fungert som organistvikar i Glemmen kirke i sin hjemby. Som nyutdannet fra Konservatoriet i 1948 søkte og fikk han stillingen som fast organist der. Men det skjedde ikke uten kontrovers. Gangfløt hadde nemlig også søkt stillingen. Som organist i denne kirken ble Hovland værende til han gikk av og ble pensjonist.

Det er umulig på et par sider å gi et fullgodt inntrykk av en så begavet mann og stor personlighet som Egil Hovland. Han hadde en utrolig arbeidskapasitet, og startet sitt eget noteforlag fordi det tok for lang tid å få trykket og distribuert alt han produserte.

Fornyet kirkemusikken

I 1952 var han med på å stifte foreningen Musica Sacra. De arrangerte sommerkurs for organister, og arbeidet for å vekke interessen for rytmisk menighetssang i gudstjenestene. Vi assosierer ham kanskje mest med kirkemusikk, men Hovland har også komponert mye verdslig musikk. Et av hans hovedmål var å arbeide for en fornying av det kirkemusikalske uttrykket, og han hadde en stor nysgjerrighet og åpenhet for nye strømninger innen den «klassiske» musikken. På den ene siden var han sterkt opptatt av gregoriansk sang, men han var like ivrig etter å sette seg inn i tolvtoneteknikk, elektronisk musikk eller det som i øyeblikket var aktuelt. Da bar det ut i verden for å lære, og eventuelt prøve ut selv.

BIOGRAFI: De fleste sitatene i artikkelen er hentet fra Geir Harald Johannessens bok «Egil Hovland, Englene danser på tangentene» (Lundeforlag, 1999). Anbefales varmt!

«En musikalsk svamp».

Den gregorianske sangen fikk han servert i levende tradisjon under et klosteropphold. En annen opplevelse var deltakelsen på et av Ny Musikk kurs i Darmstadt hvor «en musikalsk svamp fra Fredrikstad sugde til seg ny og barrikadestormende musikk fra flere verdensdeler». Han reiste til Firenze for å lære om tolvtoneteknikken hos Luigi Dallapiccola, etter å ha hørt noen av hans kor-komposisjoner i radio. I flere uker var han i København hvor Vagn Holmboe var læremesteren, og i USA var det kurs hos Aaron Copland. I 1964 ble hans til da mest moderne opus, tolvtoneverket «Varianti per due pianoforti», oppført i Stockholm. Det ble mottatt med stor entusiasme, noe Hovland ble litt overrasket over.

Musikk eller ulyd - og ballett!

En helt annerledes mottakelse fikk «Elementa pro organo» (op. 52), som ble urfremført i Trefoldighetskirken. Den siste satsen foregår i universet. «Da bruker jeg aftenhymnen; 'O Kristus du som lyset er' som et slags morsetegn som forplantet seg ut i atmosfæren. Kristus som lyset, det eneste håpet i tilværelsen, han som til slutt tar hele kosmos i besittelse» fortalte han selv. En av anmelderne mente at interessen tapte seg når

MAKRELLFISKERE: Egil Hovland og sønnen, Tore Hovland, på fisketur. – Jeg tror dette var pappas siste fisketur, sier Tore Hovland.

FOTO: PRIVAT

man ikke kunne være sikker på om det man hørte var «musikk eller bare ulyd på grunn av teknisk feil i orgelet». Mens det stormet som verst, opplevde han suksess i utlandet. Hjemme ventet nye utfordringer og mer bråk.

I 1967 ble Hovland bedt om å lage musikk til en eksperimentgudstjeneste. «Missa Vigilante» ble en gudstjeneste med ballett-innslag, og fant første gang sted i Torshov kirke 14. oktober 1967. Da brakket det løs i pressen: rasende innlegg – ikke minst fra dem som ikke hadde vært til stede – flommet inn. Dans i kirken, og det av to unge damer i stram trikot! Dessuten ble nattverden forrettet på en uvant og ny måte ved at menigheten vandret frem og fikk elementene av liturgene som sto stille ved alterringen. Ille det også, men dansen var verst. To år senere ble messen oppført i Stockholm uten noen negative reaksjoner.

To kampaner

Bråk hadde det vært gjennom hele 60-tallet, og Egil Hovland var stadig på barrikadene i forbindelse med diskusjoner om

musikkbruk i kirkene. Så møtte han en annen kamphane; presten Olaf Hillestad. Han hadde vært i England og studert kirkelivet der. Blant de nye musikkformer de benyttet, var jazz. «Det er jo på en måte vannrette skott mellom seriøs musikk og mer popmusikk. Jeg forstår meg ingenting på pop. Som kirkemusiker på den tiden gjaldt det å holde sin sti ren», sier Hovland om denne tiden.

Hyllet Hillestad

Bladet Norsk Kirkemusikk tok opp kampen mot popmusikken i flere ledere. I 1967 konkluderte en av dem slik: «Mennesker som står mer eller mindre i periferien av kirkens liv bør ikke få være med å bestemme de kristnes gudstjenesteform». Men Hovland med det åpne sinn og vilje til å tenke nytt, sa: «Du kan ikke stenge kirkedøra fordi du ikke liker en stilart. Olaf (Hillestad) var medvirkende til å åpne øynene mine. Jeg fikk et romsligere syn». I 1965 utfordret Hillestad Hovland til å komponere melodier til tre av hans salmer, noe han gjorde, og de er allerede blitt en viktig del av vår salmeskatt. De

to fortsatte samarbeidet, blant annet med «Allehelgensmesse», som kom i 1970.

Urokkelig i troen

Gjennom hele sin barndom og ungdom hadde Egil nær kontakt med bedehusmiljøet. Men reagerte på den rådende praksisen med å kunne vise til en bestemt dato man var blitt «frelst». «Du ble frelst ved tro, uten noen gjerninger. Så jeg har alltid stått i min kristne tro. Jeg har ikke hatt noe avbrekk og har aldri vært anfektet, heller, av det at jeg ikke hadde noen dato å vise til. Snarere tvert imot», sier han et sted. Men om troen var urokkelig, kunne Hovland bli oppgitt over prester som han mente ikke brukte Bibelen som rettesnor. Han sympatiserte med Ludvig Nessa og Børre Knudsen i abortsaken, og var imot kvinnelige prester, men han samarbeidet med dem, for på det punktet var han ikke «militant». ●

Dette er første del av en todelt artikkel om Egil Hovland. Vi vil rette en spesiell takk til Tore Hovland for utlån av privat foto.

Den aller største gaven

Gjertrud Bergseth og familien hennes har vært gode støttespillere for kirken og bedehuset i rundt regnet 100 år.

TEKST OG FOTO: ØYSTEIN PETTERSEN

Gjertrud har levd et langt liv i Nordås-Skjold-området, og gjort en virkelig stor innsats for bedehuset på Nesttun, Skjold kirke i gymsalen på skolen, og de siste årene i kirken som ble oppfylld av en drøm for henne.

Skomakeren forlot sin lest

Hun bor nå i Elgveien, med utsikt mot Apeltunveien og Smøråsen, og kan fortelle fra den tiden da alle kjente alle her, og hun husker dem alle sammen; hvem, hvor og hva de drev med.

Hun er født i 1921 og bodde første del av livet på Nordås. Bestefaren «Knuta-Johannes» var opprinnelig skomaker fra Mjelde på Osterøy, men fikk grei beskjed av sin lege om å bryte ordtaket «skomaker bli ved din lest» og kjøpe seg en gård hvis han ville leve særlig lenger.

Dermed kjøpte han gården der Gjertrud ble født – på den tiden den største på Nordås, der de «fire store» var «Knuta-Johannesen», «Isakane», «Nilsa-Johannesen» og «Karlsane».

Møte med Grieg

Iristunet (ved Kilden senter) er det eldste, fra 1600-tallet, og det eneste som fortsatt står.

– Det var veldig kjekt å vokse opp der. Vi kunne gå fra gård til gård og kjøpe melk, fløte og grønnsaker, forteller hun.

En gang en venninne av bestemoren var på vei til «stølen» for å melke, traff de på en liten og grå mann i Nordåsmarken. «Hva gjør du her, gamle mann? Du ser ikke så bra ut», spurte venninnen. «Jeg sitter her og hører på bekken og skriver noter», svarte han. Det var Edvard Grieg, som stundom rodde over vannet til Skjoldabukten for å finne roen.

Ble kjolesyerske

Midtun skole var ny i 1926, og Gjertrud begynte der i '28. Hun minnes at hun hadde en lærer, Ingrid Åsen, som var så flink til å lære dem søm og matlaging. Seinere dro Gjertrud til byen og lærte tilskjæring av tøy, og en tante lånte henne penger til en syma-

skin. Etter hvert ble hun utdannet drakt- og kjolesyerske. I 13-årsalderen måtte hun jevnlig reise til torget i byen for å selge grønnsaker. Da var det opp i tre-tiden, så ble hun sammen med andre torgfarere hentet av Trygve Sandal som hadde en gammel bil. Vel fremme var det ut på Torgstikkeren og leie bord til 25 øre, og ved femtiden kom byens kjøpmenn og handlet inn for dagen.

– Vi måtte tjene så mye at vi hadde til salt og hvetemel, forteller hun.

Myr ble grønnskage

På begynnelsen av 50-tallet flyttet familien til Skjold. Faren gikk da til David Skjold, som var eier av den den gang store Skjold gård (og for øvrig bodde i det hvite våningshuset ved kirken til 1965, noe som ble omtalt i bladet for en stund siden). Han kjøpte en parsell på 20 mål, i området nåværende Elgveien og ned til «myren» (Smøråshagen i dag). Denne myren var vannfylt og ofte oversvømt, og skulle planene om grønnskage kunne realiseres måtte det drastiske tiltak til. Han fikk hjelp av bøndene på Nøttveit til å senke «Igle-reen» (Iglatjønn) en meter, ved å sprengte ut utløpet.

Kirke og kristenliv

Bedehuset ved Midtun skole ble bygget i 1903, og der begynte Gjertruds far, Anton, som søndagsskolelærer i 1918. Dette fortsatte han med i 40 år, til han var over 70. Gjertrud gikk på farens søndagsskole fra hun var 4 til 8 år.

– Tyskerne for så stygt frem i bedehuset, og gulvet ble helt ødelagt, forteller hun.

Da krigen var slutt var bygningen derfor i svært dårlig stand. En tid seinere kom Eigil Lehmann (kapellan i Birkeland prestegjeld fra 1958 og sokneprest i Nordås fra 1971) til Anton og sa at «nå hadde han fått leie lokaler til søndagsskole på Skjold, hos Vatnøy i Sætervegen 15, så nå får du se til å starte opp».

Gudstjeneste i gymsalen

Da Skjold skole ble åpnet i 1958, ble det snart bedre tider for kirken, mens søndagsskolen startet opp i fire klasserom.

Menighetsbladet vil presentere og gjøre litt stas på noen av de mange flotte frivillige medarbeiderne i menighetene. Tidligere har vi møtt en ildsjel i Fana, nå er stafettpippen i Skjold. Deretter går den videre til Storetveit, Søreide, Slettebakken, Bønes og Birkeland.

– Det var 200 barn som gikk på søndagsskolen, forteller Gjertrud.

Etter hvert fikk kirken anledning til å holde gudstjenester i gymsalen. Det var Eigil Lehmann som fikk til dette, og også han som forrettet de første årene, han bodde noen år i Skjoldlia. Svært mange var opp gjennom årene engasjert i å sette ut og rydde på plass stoler ved hver høymesse, Gjertruds mann Arne var med på dette i 20 år.

Planla kirke på Nordåstoppen

Gjertrud var søndagsskolelærer i 20 år, og husker hun brukte flanellograf i undervisningen, en slik har vel i hvert fall alle leserne med noen år på baken minner om. Lærer for de eldste barna var Kolden, han var flink å fortelle, og hadde sin egen stil – for eksempel ville han ikke bruke bilder i undervisningen, for det hadde de ikke på Jesu tid. Lengselen etter et eget kirkebygg vokste i denne tiden. Gjertrud var i mange år med i kirkelaget, som arbeidet med å få kirke til Skjold, og en tid satt hun også i menighetsrådet. I førstningen var planen å legge kirken på Nordåstoppen, men flertallet i kirkelaget mente det ville bli problematisk for mange å komme seg dit. «Gå til David Skjold og spør om å få en tomt av ham», ble det foreslått. Og slik ble det jo.

Gleder seg til formiddagstreffet

Presteboligen ble aktivt brukt i tiden frem til kirken stod ferdig. Kirkekoret øvde der, og det var bønnemøter, kvinneforum og

ILDSJEL FRA SKJOLD: Gjertrud Bergseth har vært en trofast kirkegjenger, og vært en av de største bidragsyterne til kirkens aktiviteter, både ved å gi av seg selv og ved alle de fysiske gavene hun har bidratt med.

speidere. Storstuen ble kalt for Davidssalen, til ære for David Skjold. Da kirken kom, ble huset prestebolig som det var ment å være. Gjertrud og mannen Arne var flittige kirkegjengere, med gudstjeneste om formiddagen og bedehuset om kvelden. Fortsett i en alder av 92 år går Gjertrud på formiddagstreffet.

– Alle gleder seg til neste treff, sier hun
– Mange har ikke vært vant til å gå i kirken, men nå kommer de; de liker seg så godt her.

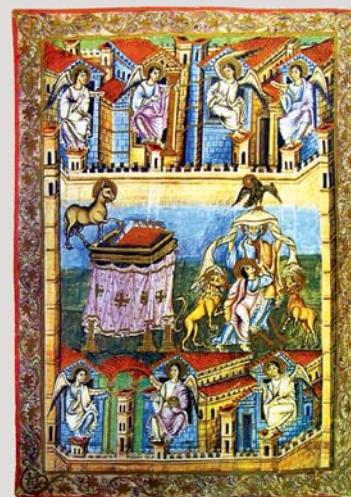
Amputerte beina

Gjertrud går også fortsatt i kvinneforening på bedehuset, det har hun gjort i 40 år, bortsett fra ett år da Arne var syk. Her må det skytes inn at han måtte amputere begge beina. Dette hindret ham ikke å gå sin daglige tur rundt Hjortevegen, det var ikke snakk om å kaste inn årene bare på grunn av noen manglende føtter! Arne var baker, 40 år hos Martens, noe som kirken har hatt stor glede

av. Han og Gjertrud bakte alltid boller, grovbrød og julebrød til salgsdisken på julemessen, og disse gikk unna som, vel, varmt hvetebrød. En gang bakte han flere sekker med grovbrød som han solgte til inntekt for Kirkens nødhjelp. Datteren Kari forteller at folk fortsatt sier at de grovbrødene glemmer de aldri.

«Enerett» på dukkeutstyr

Alle som har vært borti julemessen kjenner Gjertrud som en av de flittigste bidragsyterne – i alle år messen har vært arrangert har hun sydd og strikket, klær og sengetøy til dukken på hovedutlodningen har hun hatt «enerett» på hele tiden. Akkurat nå strikker hun på en fanatrøye til basar. I et langt liv har hun vært en trofast kirkegjenger, deltatt aktivt i kristent menighetsliv ellers, og vært en av de største bidragsyterne til kirkens aktiviteter, både ved å gi av seg selv og ved alle de fysiske gavene hun har bidratt med. Hun er en ekte ildsjel. ●

JOHANNES ÅPENBARING: Illustrasjon fra en italiensk håndskrevet bibel fra 800-tallet.

Vårens siste bibeltime

I bibeltimene i Birkeland menighetshus blir de forskjellige delene av Bibelen gjennomgått, og innholdet er gjerne knyttet til aktuelle tema. Etter innledningen er det enkel servering og samtale om temaet.

–Vi er glade for fram møte også fra andre menigheter, sier sogneprest Ivar Braut, og forteller at temaet denne våren har vært Johannes åpenbaring.

Selv åpnet han forelesningsserien med å snakke om oversikt, helhet og bruk av symboler i Johannes åpenbaring. Deretter fikk de besøk av førsteamanuensis ved NLA Gunnar Johnstad, som snakket om De sju sendebrevene (kapittel 2 og 3), og kapellan i Skjold menighet Bjørn Moe, som snakket om De sju seglene (kapittel 6 og 7).

I vårens siste bibeltime, som holdes i Birkeland menighetshus (Øvsttunveien 29), tirsdag 29. april kl. 19.30, vil biskop emeritus Ole D. Hagesæther holde foredrag om Håpet (kapittel 21 og 22). Velkommen til alle som ønsker å bli mer kjent med bibelen!

Ta gjerne kontakt: 55 36 22 80 - birkeland.menighet@bergen.kirken.no

Mobbing - ikkje hos oss?

Dei fleste av oss kjenner vel ein eller annan som har opplevd mobbing, eller vi har vore utsett for det sjølv – på skulen eller på jobb. Men kva med kristne fellesskap? Finst det mobbing mellom oss?

AV UNNDIS BERGÅS, PSYKOLOG

Dan Olweus, som har arbeidd med denne problematikken i årevis, definerer mobbing slik: «*En person er mobbet eller plaget når han eller hun, gjentatte ganger og over en viss tid, blir utsatt for negative handlinger fra en eller flere andre personer.*»

Kva er mobbing?

At dei negative handlingane må føregå over ei viss tid og vera av ein viss alvorgrad er og eit kjenneteikn. Her er personar ulike. Det ein person ikkje tar så tungt, kan for ein annan opplevast som alvorleg. Mobbing kan vera verbal eller fysisk, eller den kan gå ut på at ein person blir ute-stengt. Det kan gå på at det blir spreidd rykte om personen, at han eller ho blir utsett for overdriven erting eller fleiping, eller at personen sine meiningar og vurderingar blir neglisjert. Også i kristne fellesskap må vi ta dette problemet på alvor. Ein historie illustrerer kva eg meiner: I ei kyrkje hadde ein paraply forsvunne i samband med ei gudsteneste. Ein person uttrykte forbausning over at noko slikt skjedde i ei kyrkje. Ein annan svarte: Det er vel ikkje så overraskande; kyrkja er jo for syndarar.

Mennesket, godt og vondt

I dei felles retningslinjene som fleire kristne organisasjonar har laga med tanke på seksuelle krenkingar, står det mellom anna: «*Et kristent menneske, som ved dåpen og troen er gjenfødt til et nytt liv og har fått del i den nye natur, har fortsatt lysten til det onde i sitt hjerte.*» Martin Luther beskriver denne realiteten med uttrykket «samtidig rettferdig og synder». Denne dobbelthe-

TA ANSVAR: Mobbing gror best i skjul; den misser noko av krafta når det blir tatt fram i lyset. Derfor er det viktig at vi tar opp dette temaet. ILLUSTRASJONSFOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

ten gir seg utslag i tanker, ord og gjerninger. Vi kalles derfor som kristne til å leve i åpenhet og oppgjør med våre liv, både overfor Gud og mennesker. Til hjelp har vi fått Guds ord, nattverden, skriftemålet og det kristne fellesskapet.

Vårt ansvar

Det finst personar som har det som eit handlingsmønster at dei mobbar nokon dei av ein eller annan grunn har valt seg ut, anten med stikkande eller nedlatande kommentarar, med stadig å ignorera den andre sine forslag eller argument, eller ved over tid å spreia negative rykte om dei. Oppdagar vi slike mønster, har vi eit ansvar. Dersom det gjeld ein person som driv med alvorleg mobbing over tid, bør vi ikkje gå inn i saka åleine. I slike tilfelle er det stor sjanse for at vi vil møte motstand og gjerne manipulerande åtferd. Derfor bør fleire personar vera saman om arbeidet.

Konfronter mobbaren

Viss det er mindre alvorlege og meir sporadiske mobbeepisodar vi blir vitne til, kan det henda mobbaren er open for å ta imot konstruktiv konfrontasjon. Uansett er det viktig å førebu seg i samsvar med dei verdiar vi står for som kristne. Det betyr ikkje at vi skal vera unngåande eller vage, men at vi skal vera tydelege på ein respektfull måte. Aller mest utfordrande er det kanskje å vera realistisk på at også eg ber i meg potensiale for å mobba andre. Derfor treng eg at andre gir meg tilbakemeldingar. Dette synet på meg sjølv hjelper meg dessutan til å møte mobbarar med respekt

og empati. Vi er begge gudskapte og syndige menneske.

Undervisning

Det er viktig med undervisning om mobbing, særleg for dei som er med i barne- og ungdomsarbeid. Å motarbeida mobbing er i tråd med bibelsk etikk og kan godt samanhaldast med trusopplæringa. Born og unge er i ulike utviklingsfaser som gjer at dei lett kan bli både mobbarar og mobbeoffer. Dei kan vera usikre på seg sjølve, og gruppetilhøyrse er viktig, og dermed kan ein bli dradd med i mobbing mot ein som til dømes blir sett på som annleis eller som ein konkurrent. Å setja fokus på dette temaet, betyr ikkje at vi skal sjå mobbing over alt eller gå med ein konstant frykt for å mobba nokon.

Vi treng kvarandre!

Vi kan alle koma til å seia noko sårande eller oppføra oss slik at ein annan person i fellesskapet føler seg utestengt. Det betyr ikkje nødvendigvis at vi har drive med mobbing. Men når vi snakkar om temaet, forkklarar det og reflekterer over det, så blir vi meir i stand til å oppdaga kva tid oppførselen blir uakseptabel. Dessutan kan det gjera oss meir audmjuke og klare over at vi treng kvarandre. Vi treng tilbakemeldingar frå kvarandre. Det kan for eksempel handla om å seia frå når vi meiner at ein annan har oppført seg på ein uakseptabel måte mot oss. Eller å sjekka korleis ein annan person opplevde det dersom vi synest at nokon oppførte seg nedlatande overfor han eller ho. I slike fellesskap får mobbing mindre grobott. ●

Livspusten

Gud bles livspust inn i mannen sin nase, så han skulle bli ein levande skapning (1. Mos 2.7). Eit dødt menneske pustar ikkje. Vi kjenner replikkane når noko livstruande har hendt: «Er det livsteikn å spore?» «Ja, han pustar!» Og der det er pust er det håp!

AV PROST PER BARSNES

Akkurat som lekamen har eit livgjevande andedrag, så har den kristne kyrkjelyd det. Livspusten blir brukt som bilete på Den Heilage Ande. Både livspusten og Den Heilage Ande har det til felles at dei er usynlege. Men virkninga er synleg!

Trua på Jesus Kristus lever i kraft av Den Heilage Ande, både i det enkelte praktiserande kristenmenneske og i fellesskapen av kristne menn og kvinner i kyrkjelyden. Kyrkjelyden blir ofte samanlikna med ein lekam, og medlemene med le-

mene på lekamen. Liksom ein sunn og sterk livspust er viktig for heile kroppens vitalitet, slik er Den Heilage Ande alfa og omega for eit engasjert, tenestevillig og kjærleiksfullt trusliv.

Det hender at menneske får pustevanskar. Det skjer til dømes når hjarta sviktar. Hjartesvikt fører til vatn på lungene, som igjen gir pustevanskar, og dødsfaren er stor. Andeleg hjartesvikt kan kvele truslivet. Difor er diagnosen «andelege pustevanskar» også grunn til å ta på alvor. Det er symptom på at våre andelege hjarteslag ikkje slår i takt med Guds.

Den Heilage Ande har som oppgave å hjelpe oss med vår andelege livspust. Hjarta er i Bibelen biletet på det sentrum som Guds kjærleik spring ut frå. Og Guds kjærleik vil at alle menneske skal lære sanninga å kjenne, bli frelste, og få del i det evige livet. Difor seier Jesus med tanke på talsmannen, Den Heilage Ande: «Eg vil ikkje la dykk vere att som foreldrelause born, eg kjem til dykk. Om ei lita stund ser ikkje verda meg lenger. Men de ser meg, for eg lever, og de skal leva. Den

dagen skal alle skjønna at eg er i Far min, og at de er i meg og eg i dykk».

Det andelege surstoff vi har fått å puste i er Bibelordet, dåpen, nattverden og det kristne fellesskap i vidaste forstand. Når det blir tydeleg at Jesus er i oss og vi i han, har Guds målretta vilje fått gjennomslag i våre liv. For når Gud ved tidene sin morgon bles livspust inn i mennesket sin nase, så det skulle bli ein levande skapning, var det snakk om heile mennesket med and, sjel og lekam.

Den sentrale trusstyrkande kjelde er gudstenesta. Der blir påskedramaet levande og nært! Jesu soningsdød og seier over døden, opnar nådevegen som fører tilbake til det barnekåret hos Gud, som vi miste ved Adams fall. Vi kan puste fritt! Når du er til stades i gudstenesta og vi møtest, får eg lyst til å syngje: «Jeg blir så glad når jeg ser deg. Jeg blir så glad, så glad, så glad når jeg ser deg!» Vel møtt! ●

MINIKONSERT 25 år MINIKONSERT

Sola Fide fyller 25 år og i den anledning ønsker vi å invitere DEG til en gratis minikonsert på øvelsen siste torsdag i måneden i Søreide kirke.

På hver konsert trekker vi ut 2 vinnere av billetter til vår Jubileumskonsert 7. september 2014 i Søreide kirke.

DATOER FOR MINIKONSERTER
KL 21.30-22.00 VÅRSEMESTER:
TORSdag 20. FEBRUAR
TORSdag 27. MARS
TORSdag 24. APRIL
TORSdag 12. JUNI

Sommerleir er spennende! Du treffer gamle venner og får nye. Finner på mye moro sammen og opplever sosialt og åndelig fellesskap gjennom ulike samvær og bibeltimer. Vi vet at sommerleirene på Wallemåtunet for mange er et av årets høydepunkter.

Leirstedet vårt ligger i flotte naturomgivelser på Kvamskogen. Det blir lagt opp til tre leirer i sommer:

21.-24.juni: Aktivitetsleir 6.-8 klasse kr. 750,-
24.-27 juni : Tårnagentleir 3.-5 klasse kr. 600,-
27-29 juni: Opp/Ned leir 1.-4 klasse kr. 400,-

www.sondagsskolen.no - bergen@sondagsskolen.no

Vil du gjøre en forskjell?

Kirkens SOS trenger flere frivillige medarbeidere i Bergen. Vil du gjøre en forskjell for mennesker som har det vanskelig, og samtidig oppleve personlig utvikling? Kirkens SOS er Norges største døgnåpne krisetjeneste på telefon og internett. Du får god opplæring og oppfølging underveis. Innføringskurs starter 17. februar 2014. Interessert? Kontakt Kirkens SOS i Bjørgvin. Tlf 55 32 58 45 - mob 941 83 654 Epost: bjorgvin@kirkens-sos.no • Mer info: www.kirkens-sos.no/bjorgvin

 Kirkens SOS

Ta kontakt dersom du ønsker at ditt barn eller din ungdom skal ha en skolehverdag hvor kristne verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

*Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i*

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

*Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.*

*E-post:
sylvi@fanaposten.no*

**Her kan din
annonse stå!**

Kontakt Frode Høyte
hoeyte@gmail.com

Begravelsesbyrået for
byen og **distriktet**

Solstrands
Begravelsesbyrå as

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn
BEGRAVELSEHJELP

*- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv*

Knut Helge
Polden

Espen
Polden

Tom
Wilson

Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevene trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

Hvem-hva-hvor i Birkeland menighet

Tlf.: 55 36 22 80 - E-post: birkeland.menighet@bergen.kirken.no - Faks: 55 36 22 99 - Boks 152, Nesttun, 5852 Bergen -

Ta gjerne direkte kontakt med ansatte. Hvis de ikke er til stede er det mulig å legge igjen en beskjed.

Besøksadresse:

Hardangerveien 5 B, Nesttun

Menighetshuset - Øvsttunveien 29

Bestilling av lokaler: 55 36 22 80
birkeland.menighet@bergen.kirken.no

Spørsmål om gravstell?

55 59 39 00 - kirkegaard@bkf.no

Dåp, vielse og begravelse:

Kirketorget 55 59 32 10
kirketorget@bergen.kirken.no

Sokneprest:

Ivar Braut: 55 36 22 82
ivar.braut@bergen.kirken.no

Kapellan:

Kjersti G. Norheim: 55 36 22 92
kjersti.norheim@bergen.kirken.no

Prest/prosjektleder Sædalen

Leidulf Øy: 55 36 22 84
leidulf.oy@bergen.kirken.no

Menighetspedagog Sædalen

Sigrid Trætteberg Fahlvik 55 36 22 91
sigrid.trætteberg.fahlvik@bergen.kirken.no

Seniorprest:

Rune Joar Kysnes: 55 36 22 83
rune.kysnes@bergen.kirken.no

Administrasjonsleder:

Eli Heggdal: 55 36 22 81
eli.heggdal@bergen.kirken.no

Diakon

Linda Bårdsen: 55 36 22 85
linda.bardsen@bergen.kirken.no

Kateket:

Carina Ø. Søfteland: 55 36 22 88
carina.softeland@bergen.kirken.no

Kateket:

Ingunn Myklebust: 55 36 22 87
ingunn.myklebust@bergen.kirken.no

Kantor:

Harald Holtet: 55 36 22 86
harald.holtet@bergen.kirken.no

Kirketjener: 55362289

Menighetsrådsleder

Marit Serine Robbestad Skeie
55 36 22 81 (menighetskontoret)

Frivillighetskoordinator/ungdomsarbeid

Hilde Wolter: 55362290
hilde.wolter@bergen.kirken.no

KRIK- Nesttun

Tarjei S. Madland: 980 49 195
tarjeisvama@hotmail.com
nesttun.krik.no - Facebook > KRIK Nesttun

Birkeland I. KFUK-speidere:

Lise Strøm Nilssen: 97 63 63 32

1.Øvsttun speidergruppe NSF:

Bjørn Erik Liland: 907 10 880

Birkeland Y's Men's Club

Harald Anton Aase Tlf.: 993 57 007

Nesttun mannsforening for NMS

Stein Wivestad: 55 13 46 44

Gave til menigheten?

Kontonummer: 1644.32.89430

Motta epost-nyheter fra Birkeland:

mailman.uib.no/listinfo/birkeland

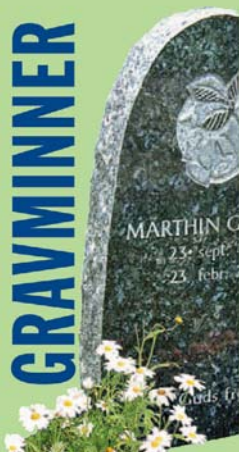
Stor utstilling

Katalog sendes.

Sjekk prisene!

Navnetilføyer.

GRAVMINNER

EIKNER
NATURSTEIN AS

Ulsmåg. 27

Tlf. 55 98 70 00
www.eikner.no

Vi takker og ber

Kjære forbedere! «Stol alltid på ham, dere folk, øs ut deres hjerte for ham! Gud er vår tilflukt.» SAL 62,9

Uke 14: Utdeling av 4-års-bok, konsert med Bobla tensing.

Uke 15: Fasteaksjonen til Kirkens Nødhjelp. Misjonsprosjektet vårt i Estland.

Uke 16: Påskedagstjenestene og -arrangementer i menigheten og byen vår. Om at flere må få møte Jesus.

Uke 17: Konfirmasjons-gudstjenestene denne helgen og de nærmeste ukene. Konfirmantene og familiene deres.

Uke 18: Bibeltimen tirsdag, forkynnelsen i menigheten.

Uke 19: Fredagstaco og familiearbeidet.

Uke 20: Trosopplæringstiltak for 9-åringene: «Sammen om Bibelens skatter». Takke for landet vårt, be for andre som opplever krig og uro i sine land.

Uke 21: Trosopplæringstiltak for tiåringer: «Kirkeskatten». Friluftsgudstjeneste på Kirke-birkeland.

Uke 22: Takke for Nabokaféen og de 10 årene den har vært i drift. Takke og be for alle gode medarbeidere.

Uke 23: Takke for pinsen og at Gud sendte sin hellige ånd. Menighetsweekend på Sotra.

«Gud, du har skapt mitt hjerte, og mitt hjerte er urolig inntil det finner hvile i deg.» Augustin

Sparebanken Vest

Samme kirke - ny ordning

I dette nummeret av Birkeland menighetsblad drøfter sokneprest Ivar Braut og Martin A.E. Andersen den fremtidige ledelsen av Den norske kirke etter den formelle endringen mellom stat og kirke nå er gjennomført.

AV MARTIN A.E. ANDERSEN

Ivar Braut mener kirkens visjon må være «bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen», og dens oppdrag blir dermed å være en folkekirke, og ikke begrenset til å være et trossamfunn på linje med andre religiøse grupper. Mer enn tre fjerdedeler av Norges innbyggere søker til denne kirken, og den gir identitet og tilhørighet både til den enkelte og til Norge som nasjon.

Gjennom flere hundre år har konge og stat hatt ledelsen i varierende grad, og bare en begrenset myndighet har vært lagt til menighetsråd og bispedømmeråd, mens Bispemøtet har hatt stor innflytelse i lære-spørsmål.

Sentralt i dagens nyordning – som rett har vært i funksjon i 30 år – er at kirkens øverste ledelse består av «Kirkemøtet», som samles en gang i året, og «Kirkerådet», som møtes fire ganger i året. Ivar Braut er de siste årene blitt godt kjent med disse rådene.

Sokneprest i Birkeland, Ivar Braut.

Som sokneprest deltar han i sitt lokale menighetsråd, av prestene i bispedømmet er han valgt som medlem i Bjørgvin bispedømmeråd, dermed er han også delegat til «Kirkemøtet». Derfra er han igjen blitt valgt som en av 15 medlemmer i «Kirkerådet», som nå er Den norske kirkes øverste administrative og utøvende organ.

-Hvordan ser du på ditt verv som medlem av Kirkerådet?

- Det er et stort ansvar, men også et privilegium å være med. I Kirkerådet er det 9 vanlige kirkemedlemmer som ikke kan være ansatt i kirken, så er det en ansatt som ikke er prest, fire prester og en biskop – og det er alltid preses i Bispemøtet. Så det er system på alt, særdeles interessant og en god samarbeidstone.

-Kan du kort skissere oppgaver og ansvar som er tillagt Kirkemøtet og Kirkerådet?

- Kirkemøtet er øverste demokratisk valgte organ for Den norske kirke. Der er det i alt 116 delegater, bestående av 10 fra hvert bispedømme inkludert alle biskoper og noen til. Det betyr at Kirkemøtet gjør vedtak i alle større saker for kirken, blant annet liturgi og gudstjenesteordning, salmebok, diakoni, trosopplæring og regler for valg og ansettelser. Kirkerådet er utøvende organ for Kirkemøtet. En litt høytidelig sammenligning blir forholdet mellom Storting og regjering.

-Opplever du at dere virkelig har overtatt den administrative ledelsen av Den norske kirke, eller ligger fortsatt noe ansvar igjen i statsadministrasjonen?

- Nå er vi inne i noen avgjørende år der nettopp dette skjer. I 2020 vil det meste være gjennomført. Men ennå er eksempelvis prestene statsansatt.

-Kan nyordningen muligens ha kommet for brått på?

- Nei, dette har vært kontrollert og beregnet både fra statens og kirkens side. Det er det enstemmige kirkeforliket i Stortinget for noen år tilbake og Grunnlovsendringene i 2012 som danner grunnlag for endringene. Men for min egen del hadde jeg gjerne sett at den såkalte «statskirken» hadde fungert enda noen tiår. Det er såpass mye i flyt i samfunnet at jeg synes dette kunne vært enda mer stabilt. Men samtidig skal det sies tydelig at kirken er den samme og alle beholder medlemsska-

pet sitt uten å foreta seg noe som helst. Så det er en uddramatisk endring.

-Hvilke oppgaver ser du som de mest sentrale for drøfting og avgjørelse i Kirkemøte og Kirkeråd, nå når avgjørende myndighet i saker som angår kirken er flyttet fra departement og ut til dere som representerer grasrota og hverdagen i Den norske kirke?

- Det er rett og slett hvordan kirken kan nå ut til hele folket med evangeliet om Jesus Kristus. Derfor er reformen om trosopplæring til alle døpte fra 0 til 18 år så viktig. Så gjelder det hvordan kirken framstår i folket. Det er vesentlig at vi er en folkekirke der alle medlemmer – uansett engasjement og grad av tro – kan kjenne tilhørighet.

-Hva er den største forskjellen i saksbehandling før og nå?

- Det må være at også den endelige be-handlingen ligger i de kirkelige rådene. Dermed har vi heller ingen andre å skyldte på!

-Hva med den faste administrasjon og faglige stab som skal forberede sakene før drøfting og vedtak i møte og råd? Her kreves det jo stor faglig bredde.

- Ja, og Kirkerådets stab består da også av et 60-talls personer, dyktige fagfolk innen de ulike felt. I det siste er det typisk nok ansatt jurister på grunn av arbeidet med ny kirkeordning. Jeg opplever at Kirkerådets ansatte har både høy kompetanse og dyp tilhørighet til kirken. Og dessuten er Kirkerådets direktør, Jens Petter Johnsen, en samlende og sterk leder som arbeider svært godt sammen også med lederen i Kirkerådet, Svein Arne Lindø.

-Hva har en oppnådd med nyordningen?

- Jeg tror ikke nyordningen som sådan betyr så mye, den er mer et resultat av et endret samfunn. Kirken blir ikke bedre av nye ordninger. Det er åndskraften det kommer an på! Og da mener jeg at kirken i alle ledd lar seg prege og inspirere av Mesteren selv.

-Kanskje noe har gått tapt på veien, slik at en justering eller to må til?

- Det blir helt sikkert diskusjoner om mange formelle saker. Men det viktigste er å beholde den nære kontakten med folket – og med Han vi tror på.

-Som sokneprest i Birkeland menighet og tidligere som prost i Sunnhordland prosti, har du noensinne vært inne på tanken at du skulle havne så sentralt innen ledelsen av Den norske kirke?

NY KIRKEORDNING:

Ett av de mange utredningsdokumentene som lå til grunn for den omfattende kirkereformen.

møtet» som høringsinstans og med ansvar for sentrale lærespørsmål, men for øvrig blir det enkelte bispedømme deres sentrale arbeidsfelt. Hvem skal nå med rette kunne stå frem og tale på vegne av Den norske kirke på landsplan og i bispedømmene?

–Den enkelte biskop har stor selvstendighet i sitt bispedømme, men det skal også brukes til å være samlende og peke ut felles mål. Viktig er det at kirken har fått sin «preses», en ledende biskop som ikke har et eget bispedømme, men er en leder for hele kirken. Nå er det

Helga Haugland Byfuglien, faktisk med oppvekst i Bergen. En god og samlende leder etter mitt syn. Dessuten har Kirkemøtet sin viktige funksjon som øverste organ for alle store vedtak. Mye blir avgjort der.

–Et spørsmål som kanskje mange av de litt eldre i menighetene kommer med i dag: Det kan være litt turbulente tider på trossfeltet i dagens Norge, men vil de siste års til dels radikale endringer i liturgi, en ny og voluminøs salmebok, reduksjon i skolens opplæring i kristendoms-kunnskap, en trosopplæring som bare når ut til et fåtall av den oppvoksende slekt, og nå endringer i kirkens felles ledelse, føre til økt eller svekket engasjement og deltaking i det lokale kirkelivet? Vil til dels radikale – men velmente – endringer øke interessen for kirke og menighetsliv, gi oss flere og yngre kirkegjengere, økt antall konfirmanter og flere dåpsbarn? Eller vil kirken og dens budskap bli mer eksklusivt og fremmed for stadig flere?

– Nye ordninger hjelper lite. Tendensen er at litt flere enn før går til gudstjeneste av og til. Det kommer nok blant annet av trosopplæringen og en del nye tanker om å engasjere flere. Men det er også færre som går til gudstjeneste hver søndag. Det utfordrer. Nå gjelder det om å ta veldig godt imot foreldre som kommer med barn til dåpen. Det er starten. Og hver eneste generasjon i Norge blir stilt på valg: Hvilken vei går du? Hvilken tro hører du til? Slike store spørsmål finner sitt svar i møte mellom mennesker, ikke i paragrafer. ●

I en prest og diakons hverdag er det mange forskjellige oppgaver. En viktig oppgave for oss er å treffe folk der de har mulighet – det kan være i kirka, på kirkekaffen, ved «Kirkens bord», i forbindelse med en gravferd eller på hjemmebesøk.

Kirkens bord

Hver torsdag kl 12-13 (utenom skolens ferier) er diakon Linda Bårdsen (bildet) på Baker Brun på Nesttun senter. Da er det mulig for den som har lyst, til å sette seg ned for en prat ved bordet. Her er det plass for alle. Det er rom for å prate om løst og fast, og ønsker en dypere samtale, kan vi gjøre en egen avtale om det.

Besøk hjemme?

Ikke alle har mulighet for å komme seg i kirka eller at annet sted der staben kan treffes. Da kan vi komme på besøk i hjemmet. Er det noe du kan ønske deg? Det kan være et ønske om samtale eller et behov for nattverd. Noen tenker gjerne at det er for mye bry å spørre og at prest og diakon har andre, viktigere ting å gjøre. Nei, det har vi ikke! Møtet med nettopp hver og en av dere er med på å gi mening og retning i jobbene våre, og er en kilde til påfyll for oss også. Vi blir glade om du kontakter oss direkte (se oversikt over ansatte), eller ringer til menighetskontoret på 55 36 22 80.

Bli besøksvenn

Birkeland menighet søker flere besøksvenner. Som besøker får du en fast person du besøker jevnlig etter avtale, og det kan innebære å gå tur, prate sammen, følge til lege, gudstjeneste eller liknende. Det vanlige er 1-2 timer i uken eller annenhver uke. Du får mulighet for kurs og påfyll i tjenesten, og oppfølging av diakonen som er besøksleder. Kontakt diakon Linda Bårdsen for en uforpliktende samtale: 55 36 22 85, linda.bardsen@bergen.kirken.no ●

– Det ble mer enn jeg tenkte. Jeg satset virkelig på å komme inn i bispedømmerådet, men valget som medlem i Kirkerådet kom plutselig på. Jeg vant faktisk en loddtrekning mellom meg og en Oslo-prest. Vi hadde likt stemmetall, men det ble meg.

–Er det noe spesielt i din kirkelige tjeneste og erfaring som gjorde at du villig stilte til valg til kirkelige lederoppgaver?

– Jeg tåler å lese utredninger! Og så er jeg villig til å gi og ta. Det gode er at vi er sammen om å «bygge kirke» og at uenighet er en ressurs mer enn et problem. Dessuten har prestatjenesten lært meg å se store linjer og være tålmodig når det trengs. Og jeg vil gjerne gi stemme til de mange kirkemedlemmene som er blant «de stille i landet». Jeg tror jeg kjenner dem.

–Da du var ung og valgte å utdanne deg til prest i Den norske kirke, så du den gang for deg noen av de store formelle endringer som i de senere år har funnet sted i lokale kirker og nå også i kirkens øverste administrasjon og ledelse?

– Ja, det tror jeg var nokså klart for alle som kjente debattene. Det overraskende var heller at det tok såpass lang tid. Men det var særlig viktig at Kirkemøtet startet opp i 1984. Det gjorde at kirken har fått tid på seg til å bygge opp kapasitet gjennom tillitsvalgte og stab. Det kommer vel med nå når båndene til staten endres. Men de kuttet ikke, merk det! Den norske kirke «forblir Norges folkekirke». Det står i den nye grunnlovsparagrafen.

–Landets biskoper samles nå i «Bispe-

Menighetskalender

døpte

Magnus Stokken
Mari Lovise Tjostheim Mohn
Leah Marie Hafslund Juvik
Matheo Fossen Henriksen
Magnus Schreuder-Holgerne
Synne Vatselle Bratberg
Sebastian Skreden
Mie Heggdal Halvorsen
Izabell Alexis Callo Fagerholt
Ingeborg Svanevik Haga
Kristi Rød Trones
Ingrid Lødøen
Herman Fjæreide
Leo Steien Zätterman
Stephen Thongluem Sandal
Oline Rosvold Narum
Synva Gjeraker Jæger
Eva Amalie Stavang
Henrik Steinsvik Buller
Emilie Olefine L. Fossheim
Tuva Kathrine Erdal
Sofie Hagen Fanebust
Isabell Ellefsen-Hansen
Ada Skjelde Økland
Mikkel Bjerregaard Jolma
Osinachi-Noel Ogazi
Joakim Økland Tøsse
Ferdinand Sverre Allers-Hansen
Benjamin Simpson Larsen
Oliver Gjøsund Hovland
Sunniva Mari Olsen-Lie
Olivia Sandvik Stokke
Vilde Øvreseth Økland Wold
Mari Tistel
Sigurd Tistel
Clara Albertine J. Stinessen
Benjamin A. Larsen-Haukeland
Hanne Kvinge Reberg
Benjamin Brurås
Milla Ingrid Østensen
Julian Brækkan Greve
Even Solvåg-Børresen

vielser

Björg Akse og Daniel Efará

begravelser

Otto Kristoffer Ulsmog
Malvin Olav Haugland
Inger Margrethe Skaathun
Marta Gurine Bjerkeng
Asbjørn Inge Aarsund
Kirsti Hasund
Bård Skule Klepsland
Eilert Eilertsen
Erling Husebø
Ruth Brun
Grethe Irene Hammersvik
Karl Johannes Skram
Leonora Marie Thuen
Bjørn Hjelte

Kristel Mikalsen
Kari Engelsen
Odd Eide Knudsen
Jon Tveit
Johanna Titlestad
Borgny Marie Henriksen
Nina Nordstrøm
Mons Andreas Midthun
Lillian Margrethe Larsen
Tom Sandvaag
Gunvor Mohn
Ingvald Martin Tunsberg
Borgny Elise Drageset
Else Margrethe Kristoffersen
Eli Magnussen
Christine Onarheim

gudstjenester

Søndag 6. april, 4. s. i fastetiden

11.00: Familiegudstj. ved Kjersti G. Norheim. Trosopplæring «Min kirkebok» til 4-åringer. Takkoffer til Kirkens SOS Bjørgvin. Joh 11,45–53 og Hebr 4,14–16 (prekentekest)
17.00 og 19.30: Bobla Tensing har konsert i menighetshuset.

Tirsdag 8. april

19.00: Gudstjeneste sammen med konfirmanter etter inn-samlingsaksjonen til Kirkens Nødhjelp. Norheim og Øy. Bobla-bandet er med.

Palmesøndag 13. april

11.00: Gudstj. med dåp og nattverd ved Ivar Braut. Takkoffer til musikkarb. i menigheten. Prekentekest: Joh 12,12–24

Skjærtorsdag 17. april

11.00 (Merk tidspunkt, ikke kveldstid som de siste årene): Skjærtorsdagsgudstjeneste med allment skriftemål og nattverd. Rune Joar Kysnes. Takkoffer til menighetsarb. Matt 26,17–30

Langfredag 18. april

11.00: Pasjonsgudstjeneste ved Norheim. Joh 18,1–19,42

Påskedag 20. april

11.00: Påskedagsgudstj. m dåp og nattverd ved Kysnes. Takkoffer til Misjonsselskapet. Luk 24,1–9

2.påskedag 21. april

Vi viser til Slettebakken kirke kl.19.30: «Oppstandelsesmesse». Felles gudstj. for prostiet.

Søndag 27. april

11.00: Gudstjeneste m nattverd

ved Braut. Søndagsskole. Koret Korall er med. Offer: Kirkelig dialogsenter Bergen. Joh 21,1–14

Konfirmasjonsgudstjenester

- Lørdag 26.april kl. 11 og 13
- Søndag 27.april kl.13 (kl.11 er det vanlig gudstjeneste)
- Lørdag 3.mai kl.11 og 13
- Søndag 4.mai kl. 11 og 13
- Lørdag 10.mai kl.11 og 13
- Søndag 11.mai kl.11 og 13

Takkofferet på konfirmasjonsgudstjenestene er til menighetens barne- og ungdomsarbeid. Unntaket er 3.mai der gaven går til diakoni-arbeidet og 10.mai, til musikk-arbeidet.

Onsdag 7. mai

19.00: Gudstj. i Øvsttun kapell sammen med Klubben Optimisten. Nattverd. V/Ivar Braut.

Grunnlovsdagen 17. mai

10.00: Gudstj. på 200-årsdagen for grunnloven. Braut. Takkoffer til Kirkens Nødhjelp. Etter gudstjenesten bekransning av minnestøtten utenfor kirken. Luk 1,50–53

Søndag 18. mai

11.00: Gudstjeneste med dåp og nattverd ved Braut. Søndagsskole. Takkoffer til Skolelaget NKSS. Joh 15,1–8

Søndag 25. mai

12.00 (merk tid): Friluftsgudstj. på Kirkebirkeland. Midtun skoles musikkorps. 10-åringer deltar i trosopplæringen Kirkeskatten. Offer til Kirkens Bymisjon. «Kyrkjevandring» fra Skjoldabukta kl.10. Jeremia 29,10–14

Kristi himmelfartsdag 29. mai

11.00: Gudstjeneste med dåp og nattverd. Ved Braut. Takkoffer til Normisjon Acta barn og unge. Mark 16,19–20
13.00: Dåpsgudstjeneste.

Søndag 1. juni

11.00: Gudstjeneste med konfirmasjon, åpent for alle. Rune Joar Kysnes. Søndagsskole. Takkoffer til Amatheas veiledningstjeneste for gravide.

Pinsedag søndag 8. juni

11.00: Pinsedagsgudstjeneste med dåp og nattverd ved Braut. Takkoffer til IKO Kirkelig Pedagogisk Senter. Joh 20,19–23

Kirkeskyss våren 2014

Ønsker du skyss til gudstjenesten søndag formiddag? Kontakt diakon Linda Bårdsen, telefon 55 36 22 85/ 48 30 24 48 fredag el. lørdag, så ordner vi dette.

Gudstjenester, Sædalen

- 6. april, Sædalen skole kl. 11
- 21. april (2.påskedag) friluftsgudstj., Helgeseter kl.12
- 27.april, Sædalen skole kl. 11
- 4.mai, Sædalen skole kl. 11
- 25.mai: Friluftsgudstjeneste Indre Sædal kl.12
- 1. juni, Sædalen skole kl. 11

kalender

Bibeltimer

Neste bibeltime er tirsdag 29.4 kl.1930 på menighetshuset. Ole D. Hagesæther har bibeltimer med tema «Håpet». Utgangspunkt i Johannes åpenbaring kap.21 og 22. Koret Sola Fide blir med. Vel møtt til en håpskveld på menighetshuset!

Gå ikke glipp dette:

- Åpen kirke hver fredag kl. 15-17. I dåpsakristiet er det også anledning til felles bønn 16.30-17.00
- Bobla Tensing to konserter, søn. 6 april kl.17 og 19.30.
- Hattefest etter gudstjenesten 15. juni.
- Menighetsweekend, 6.-8. juni på Fjell-ly på Sotra. Både Birkeland og Sædalen har hver sin menighetsweekend denne helga.

«Optimisten»

Klubben «Optimisten» for utviklingshemmede holder til på Nesttun bedehus hver første onsdag i måneden kl. 18-20. Menigheten og bedehuset driver klubben sammen. Vi spiser middag, har andakt og synger masse. Kanskje du vil prøve deg på «Åpen mikrofon»? Noen ganger har vi besøk av kor, orkester eller andre. Har du lyst til å komme? Det koster 50,- kr, og vi pleier å være mellom 40 og 60 gjester. Velkommen!

Resten av våren 2014:

- 9. april (NB! i Kloppedalen bofellesskap) • 7. mai
- 4. juni - Sommerfest

facebook

Birkeland menighet er på facebook! Vi håper mange «liker» oss. De vil nemlig få varsel om nyheter som legges ut her og få tilgang til bilder og små snutter om det som skjer her hos oss. **Besøk også www.bergen.kirken.no/birkeland** Her finner dere alle gudstjenester og oversikt over aktiviteter.